UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

4 päivänä maaliskuuta 2010 *

Asiassa T-409/06,

Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd, kotipaikka Hui Yang City (Kiina), edustajinaan solicitor I. MacVay, R. Thompson, QC, ja barrister K. Beal,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajanaan asianajaja G. Berrisch,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukevat

Euroopan komissio, asiamiehinään H. van Vliet ja T. Scharf,

ja

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), kotipaikka Bryssel, edustajinaan aluksi asianajajat P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn ja S. Verhulst, sittemmin asianajajat Vlaemminck ja A. Hubert,

ja

BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, kotipaikka Monte Urano (Italia), ja kuusitoista muuta väliintulijaa, joiden nimet mainitaan liitteessä, edustajinaan asianajajat G. Celona, P. Tabellini ja C. Cavaliere,

väliintulijoina,

jossa on kyse lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 5.10.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1472/2006 (EUVL L 275, s. 1) kumoamista kantajaa koskevilta osin koskevista vaatimuksista,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro sekä tuomarit S. Papasavvas (esittelevä tuomari) ja A. Dittrich,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kantza,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.2.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä perusasetus), 1 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.

2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.

– –

4. Tässä asetuksessa ilmaisun 'samankaltainen tuote' on tulkittava tarkoittavan tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin kysymyksessä oleva tuote, tai sellaisen tuotteen puuttuessa, muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta."

2 Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan "normaaliarvo perustuu tavallisesti viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin".

3 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisedellytyksistä säädetään seuraavaa:

"– – Kiinan kansantasavallasta – – peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella – – osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat

toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan säännöksiä.”

4 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetään seuraavaa:

”[2 artiklan 7 kohdan] b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, mikä merkitsee, että:

– yritysten hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia kuten raaka-aineita ja teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja koskevat päätökset tehdään markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista tässä suhteessa, ja että kustannukset ja huomattavat tuotantopanokset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla;

– –

Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.”

5 Perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa ja 9 artiklan 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”5. – –

Yksilöllinen tulli määritetään kuitenkin 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa sovellettaessa viejille, jotka voivat asianmukaisesti perusteltujen pyyntöjen pohjalta osoittaa, että:

a) kokonaan tai osittain ulkomaisessa omistuksessa olevien yritysten tai yhteisyritysten tapauksessa viejät voivat vapaasti kotiuttaa pääomia ja voittoja;

b) vientihinnoista ja -määristä sekä myyntiehdoista päätetään vapaasti;

c) osake-enemmistö on yksityishenkilöiden hallussa. Hallituksessa tai keskeisissä johtotehtävissä olevien valtion viranhaltijoiden on oltava joko vähemmistönä, tai on osoitettava, että yritys on kaikesta huolimatta riittävän riippumaton valtiosta;

d) valuuttojen muuntaminen suoritetaan markkinahintaan ja

e) valtio ei puutu yrityksen toimintaan niin, että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos yksittäisille viejille vahvistetaan erilaiset tullit.

6. Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyyntitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolien osalta määritetyn polkumyyntimarginaalin painotettua keskiarvoa. – – Yksilöllisiä tulleja sovelletaan tuontiin, jonka viejiä tai tuottajia käsitellään yksilöllisesti 17 artiklan mukaisesti.”

6 Perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdassa ja 9 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta yhteisöön.

9. Jos vientihintaa ei ole – – [se] voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.”

7 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädetään seuraavaa:

”10. Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.”

8 Perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään seuraavaa:

”11. Jollei tasapuolista vertailua koskevista säännöksistä muuta johdu, polkumyyntimarginaalien olemassaolo tutkimusajanjakson aikana määritetään tavallisesti normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla tai yksittäisten normaaliarvojen ja yhteisöön suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan kuitenkin verrata yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla. Tässä kohdassa ei suljeta pois mahdollisuutta käyttää otoksia 17 artiklan mukaisesti.”

9 Perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädetään vahingon toteamisesta seuraavaa:

”2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.

3. – – Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

– –

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitetussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä."

10 Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan viimeisen virkkeen mukaan "polkumyyntitullin määrä ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, ja määrän on oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi".

11 Otantatekniikasta säädetään perusasetuksen 17 artiklan 1 ja 3 kohdassa seuraavaa:

"1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimintojen määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajoittaa kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan mahdolliseen [edustavaan] määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

– –

3. Jos tarkastelua rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan kuitenkin yksilöllinen polkumyyntimarginaali kunkin sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alun perin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin."

12 Perusasetuksen 18 artiklan 1, 3, 4 ja 6 kohdan sanamuoto on seuraava:

"1. Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos todetaan, että kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja. Osapuolille, joita asia koskee, on ilmoitettava yhteistyön puuttumisen seurauksista.

– –

3. Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on viipymättä ilmoitettava hylkäämisen syyt ja sille on annettava mahdollisuus toimittaa lisäselvitykset säädetyssä määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävinä, kyseessä

olevien todisteiden tai tietojen hylkäämisen perusteet on toimitettava ja osoitettava julkistetuissa päätelmissä.

– –

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä."

13 Tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) 1994 VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL L 336, s. 103; jäljempänä vuoden 1994 polkumyynnin vastainen sopimus), joka on Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 3) liitteenä 1 A, liitteessä II olevassa 3 kohdassa todetaan seuraavaa:

"3. Päätöksiä tehtäessä tulisi ottaa huomioon kaikki se tieto, joka on todennettavissa, joka on asianmukaisesti jätetty niin, että sitä voidaan käyttää tutkimuksessa ilman kohtuuttomia vaikeuksia, joka on toimitettu oikeaan aikaan ja, silloin kun se soveltuu, toimitettu viranomaisten pyytämällä tietovälineellä tai konekielellä. – –"

14 Perusasetuksen 20 artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämaan edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan olennaisten tosiasioiden ja huomioiden

yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Ilmoittamista koskevat pyynnöt on osoitettava kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.

– –

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää."

Asian tausta ja riidanalainen asetus

15 Kantaja, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd, on Kiinaan vuonna 2000 sijoittautunut jalkineita valmistava ja vievä yhtiö.

16 Yhdistetyn nimikkeistön tiettyihin luokkiin kuuluvien Kiinasta peräisin olevien jalkineiden tuontiin sovellettiin määrällisten kiintiöiden järjestelmää, jonka voimassaoloaika päättyi 1.1.2005.

17 Confédération européenne de l'industrie de la chaussuren (Euroopan jalkineteollisuuden järjestö, jäljempänä CEC) 30.5.2005 tekemän valituksen seurauksena Euroopan yhteisöjen komissio aloitti polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski tiettyjen sellaisten Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevien jalkineiden tuontia, joiden päälliset ovat nahkaa. Ilmoitus tämän menettelyn aloittamisesta julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.7.2005 (EUVL C 166, s. 14; jäljempänä menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus).

18 Koska asianosaisten määrä oli huomattava, menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan a alakohdassa mainittiin, että asiassa käytetään otantatekniikkaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti. Menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan b alakohdassa komissio totesi lisäksi, että saadakseen tutkimuksensa kannalta tarpeellisiksi katsomiaan tietoja se lähettäisi kyselylomakkeita erityisesti otoksiin kuuluville kiinalaisille ja vietnamilaisille vientiä harjoittaville tuottajille sekä kyseisten viejämaiden viranomaisille.

19 Kantaja otti yhteyttä komissioon toimittaen sille 23. ja 25.7.2005 menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja e alakohdassa vaaditut tiedot voidakseen kuulua vientiä harjoittavien tuottajien otokseen, jonka komissio aikoi laatia perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti, ja saadakseen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai, jollei tämä ole mahdollista, yksilöllisen kohtelun.

20 Koska kantaja oli valittu kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien otokseen, sitä pyydettiin vastaamaan komission kyselyyn viimeistään 12.9.2005, jona päivänä se toimitti vastauksensa mainittuun kyselyyn.

21 Komissio toteutti paikan päällä tehtävän tarkastuksen kantajan tiloissa 4. ja 7.10.2005 välisenä aikana. Kantaja toimitti 21.10.2005 sähköpostitse komissiolle lopullisen luettelon myynnistään yhteisön markkinoilla liiketoimi liiketoimelta.

22 Komissio ilmoitti 12.12.2005 faksitse kantajalle alustavat päätelmänsä kantajan markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevasta hakemuksesta. Yritysten päätöksiä koskevan arviointiperusteen osalta (ks. edellä 4 kohta) komissio totesi, että myynnin osalta kantajalla oli yhtiöjärjestyksensä ja toimilupansa mukaisesti velvollisuus viedä maasta koko tuotantonsa eikä se ollut toteuttanut mitään toimenpiteitä tämän tilanteen muuttamiseksi. Tästä seuraa, että valtio, joka toimiluvan avulla rajoitti kantajan toiminnan pelkkään vientiin, puuttui kantajan toimintaan merkittävästi. Komissio totesi saman arviointiperusteen osalta lisäksi, että kantaja ei voinut kotiuttaa voittoja ilman hallinnollista ennakkolupaa. Tässä tilanteessa – ja huolimatta siitä, että kantaja täytti muut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa mainitut arviointiperusteet – komissio esitti kyseessä olevan markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan hakemuksen hylkäämistä.

23 Komissio pyysi kantajaa toimittamaan sille mahdolliset huomautuksensa tästä asiakirjasta 19.12.2005 mennessä, jona päivänä kantaja toimitti huomautuksensa. Koko tuotantonsa viennin osalta kantaja korosti, että tämä on sen oma valinta ja että tämä perustui sen arvonlisäverovelvollisuutta koskeviin ”hallinnollisiin syihin” sekä siihen, että sen tuotteet oli tarkoitettu yksinomaan yhteisön ja Yhdysvaltojen markkinoille. Lisäksi kantaja esitti Hui Zhou -nimisen kaupungin (Guangdongin maakunta, Kiina) Hui Yang -nimisen kaupunginosan ulkomaankaupasta ja taloudellisesta yhteistyöstä vastaavan viraston todistuksen, jonka mukaan se saattoi vapaasti muuttaa yhtiöjärjestystään tuotantonsa määränpään osalta ilman Kiinan viranomaisten tältä osin asettamia rajoituksia. Voittojen kotiuttamisen osalta kantaja korosti, että hallinnollinen

lupamenettely oli pelkkä muodollisuus, koska sen ainoana tarkoituksena on valvoa voittojen kotiuttamiseen liittyvien niiden asiakirjojen pätevyyttä, jotka koskevat voittojen toteamista, voittoja koskevan veron maksamista, sitä, että yhtiön hallinto on päättänyt tosiasiallisesti voittojen kohdentamisesta ym. Todistaakseen väitteensä kantaja toimitti Kiinan hallinnon yleisohjeen sekä oikeudellisen lausunnon, jossa täsmennetään kyseisen yleisohjeen soveltamista.

24 Komissio vastasi 23.2.2006 faksitse ja totesi, ettei se muuta alkuperäistä arviotaan. Kantajan tuotannon määränpään osalta komissio korosti, että esitetyt huomautukset eivät kyseenalaista sitä, että tutkimusajanjakson aikana sen oli kiellettyä myydä Kiinan markkinoilla ja että tämän tilanteen muuttamiselle olisi vaadittu valtion ennakkolupa. Voittojen kotiuttamisen osalta komissio myönsi kantajan tältä osin esittämien selitysten valossa, että tähän liittyvä hallinnollinen menettely ei tarkoittanut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa tarkoitettua valtion merkittävää puuttumista. Komissio otti kuitenkin huomioon kantajan tuotannon määränpäähän liittyvät toteamukset ja katsoi, että kantaja ei täyttänyt kyseessä olevaa arviointiperustetta. Tämän vuoksi sille ei myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa.

25 Komissio ilmoitti kantajalle 24.2.2006 faksitse, että sen oli ollut mahdotonta muodostaa myyntiin yhteisön markkinoilla liittyvien liiketoimien edustavaa otosta laskeakseen vientihinnat sekä cif-hinnat yhteisön rajalla. Tämä mahdottomuus johtui komission mukaan siitä, että kantajan toimittaman sen luettelon tiedot, joka koskee kantajan myyntiä yhteisön markkinoilla liiketoimi liiketoimelta, olivat olennaisesti yliarvioituja tosiasiallisiin kokonaismääriin verrattuna, minkä kantaja on vahvistanut. Näissä olosuhteissa polkumyyntimarginaalit laskettiin saatavilla olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

26 Komissio pyysi kantajaa toimittamaan sille mahdolliset huomautuksensa tästä asiakirjasta 6.3.2006 mennessä, jona päivänä tämä toimitti huomautuksensa. Tältä osin kantaja korostaa, että komission väitteet oli muotoiltu niin epämääräisesti, ettei sen

ollut mahdollista ymmärtää, mistä kyseinen yliarvioiminen muodostui. Kantaja ei myöskään ollut omien sanojensa mukaan milloinkaan vahvistanut yliarvioimista, vaan se oli selittänyt useaan otteeseen, että sen vienti toteutettiin etuyhteydettömien kauppayhtiöiden välityksellä ja että tämän vuoksi oli mahdotonta tietää tuotteen lopullista määränpäätä kaikissa tapauksissa. Lisäksi kantajan koko myynti toteutetaan fob-ehdoin, vaikka sillä ei omien sanojensa mukaan ole hallussaan tietoja cif-hinnoista yhteisön rajalla. Komissio ei ottanut esiin epätäsmällisyyksiä paikan päällä tekemänsä tarkastuksen yhteydessä eikä kiistänyt kerättyjen tietojen paikkansapitävyyttä. Tässä tilanteessa kantaja vastustaa perusasetuksen 18 artiklan soveltamista vientihinnan tai polkumyyntimarginaalin laskemista varten.

27 Komissio antoi 23.3.2006 asetuksen (EY) N:o 553/2006 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa (EUVL L 98, s. 3; jäljempänä väliaikainen asetus).

28 Väliaikaisen asetuksen yhdeksännen perustelukappaleen mukaan polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1.4.2004 ja 31.3.2005 välisen ajanjakson (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien seikkojen tarkastelu kattoi 1.1.2001 ja 31.3.2005 välisen ajanjakson (jäljempänä tarkastelujakso).

29 Niiden kiinalaisten ja vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien, joille ei myönnettäisi markkinatalouskohtelua, tuotteille oli määritettävä normaaliarvo vertailumaata, tässä tapauksessa Brasilian liittotasavaltaa, koskevien tietojen perusteella, mistä syystä kolmen brasilialaisen yrityksen toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti (väliaikaisen asetuksen kahdeksas perustelukappale).

30 Väliaikaisen asetuksen 10, 11, 40 ja 41 perustelukappaleesta seuraa, että tarkasteltavan tuotteen määritelmään kuuluvat lähinnä sandaalit, saappaat ja kävelykengät,

joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa. Lisäksi väliaikaisen asetuksen 12–31 perustelukappaleesta seuraa, että komissio jätti tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle urheilujalkineet, joissa on erikoistekniikkaa (Special Technology Athletic Footwear, jäljempänä STAF-jalkineet), ja että se sisällytti siihen lasten jalkineet.

31 Samanlaisen tuotteen osalta komissio totesi väliaikaisen asetuksen 46 perustelukappaleessa, että tarkasteltava tuote sekä Kiinassa ja Vietnamissa valmistettavat ja näiden maiden kotimarkkinoilla myytävät jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa, samoin kuin yhteisön tuotannonalan yhteisössä tuottamat ja myymät jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa, ovat fyysisiltä ja teknisiltä perusominaisuuksiltaan sekä käyttötarkoituksiltaan samanlaisia ja että käyttäjät katsovat niiden olevan keskenään vaihdettavissa. Tämän vuoksi väliaikaisen asetuksen 52 perustelukappaleen mukaan kaikentyyppiset jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa ja joita tuotetaan ja myydään asianomaisissa maissa ja Brasiliassa, ja vastaavat jalkineet, joita yhteisön tuotannonala tuottaa ja joita myydään yhteisön markkinoilla, ovat samanlaisia kuin jalkineet, joita viedään asianomaisista maista yhteisöön.

32 Väliaikaisen asetuksen 57 perustelukappaleesta ilmenee, että polkumyyntiä määrittäessään komissio käytti otantatekniikkaa. Tällöin se käytti otosta, joka käsitti 13 kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden osuus Kiinan vientimäärästä yhteisöön oli yli 20 prosenttia. Väliaikaisen asetuksen 8 perustelukappaleen c alakohdan mukaan kantaja oli yhdestoista yhtiö otokseen kuuluvien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien luettelossa.

33 Väliaikaisen asetuksen 69 perustelukappaleen mukaan kantajalle ei myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa sillä perusteella, että se ei täyttänyt ensimmäistä arviointiperustetta, joka koskee päätöksentekoa ilman valtion merkittävää puuttumista (ks. edellä 22–24 kohta).

34 Yksilöllistä kohtelua koskevan hakemuksen osalta komissio totesi väliaikaisen asetuksen 94 perustelukappaleessa, että yrityksen velvollisuus viedä maasta koko tuotantonsa tai huomattava osa siitä merkitsee myös sitä, että se ei täytä perusasetuksen

9 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa mainittua arviointiperustetta (ks. edellä 5 kohta).

35 Vientihinnasta komissio totesi väliaikaisen asetuksen 130 perustelukappaleessa, että kun vienti yhteisöön tapahtui etuyhteydettömien kauppayhtiöiden välityksellä, vientihinnan perusteena käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti hintoja, joilla asianomaiset tuottajat myivät tuotetta kauppayhtiöille vientiä varten (ks. edellä 6 kohta).

36 Väliaikaisen asetuksen 131 perustelukappaleen mukaan normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti (väliaikaisen asetuksen 132 perustelukappale).

37 Vahingon osalta komissio tutki erityisesti prosenttimäärää, jolla vientihinnat alittivat normaaliarvon. Tällöin näihin tuonnin cif-hintoihin yhteisön rajalla, joihin oli lisätty tullit, tehtiin oikaisuja tuojille yhteisössä aiheutuneiden sellaisten kustannusten huomioon ottamiseksi, jotka johtuivat esimerkiksi suunnittelusta ja raaka-ainevalinnoista, ja niitä verrattiin yhteisön tuotannonalan hintoihin noudettuna lähettäjältä -tasolla ja samassa kaupan portaassa. Tämän vertailun perusteella Kiinasta peräisin olevien jalkineiden osalta prosenttimääräksi, jolla normaaliarvo alittui, todettiin 12,8 prosenttia (väliaikaisen asetuksen 167 ja 168 perustelukappale).

38 Komissio lähetti kantajalle 7.4.2006 päivätyssä kirjeessä perusasetuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti kopion väliaikaisesta asetuksesta sekä perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti asiakirjan, jossa oli tiedot niiden olennaisten tosiseikkojen ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset polkumyyntitullit oli

otettu käyttöön (jäljempänä välivaiheen ilmoitus). Komissio pyysi kantajaa esittämään sille mahdolliset huomautuksensa näistä asiakirjoista 8.5.2006 mennessä.

39 Kantaja arvosteli 27.4.2006 lähettämässään sähköpostissa välivaiheen ilmoituksessa esitettyjen tietojen puutteellisuutta korostaen tietoja, jotka liittyvät hintojen oikaisuihin polkumyynnin ja sen prosenttimäärän laskemiseksi, jolla normaaliarvo alittui. Kantaja toisti nämä väitteet 8.5.2006 toimitetuissa kirjallisissa huomautuksissaan.

40 Kantaja korosti 16.5.2006 lähettämässään sähköpostissa erityisesti sitä, että sen vientihinnan oikaiseminen 15 prosentilla tutkimus- ja kehityskulujen perusteella oli alempi kuin tältä osin maksetut tosiasialliset kustannukset, sillä siinä ei otettu huomioon kauppayhtiöiden, joiden avulla tietyn kiinalaiset tuottajat saattavat tuotantonsa Euroopan markkinoille, merkittäviä kuluja ja marginaaleja.

41 Komissio lähetti kantajille 7.7.2006 faksitse perusasetuksen 20 artiklan 2–4 kohdan mukaisesti lopullisen ilmoituksen olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella oli päätetty ehdottaa lopullisten polkumyyntitullien asettamista.

42 Lopullisen ilmoituksen H osassa komissio esitti näkemyksensä Euroopan unionin neuvostolle ehdotettavista lopullisista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä. Toimenpidetyyppien osalta komissio totesi ensiksi, että tuottajien sitoumukset olla myymättä tuotetta yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon poistavan hintatason alittavalla hinnalla eivät olleet asianmukaisia toimenpiteitä, ja toiseksi, että oli sovellettava DDS-järjestelmää (delayed duty system) (lopullisen ilmoituksen 278–291 kohta).

43 DDS-järjestelmän osalta komissio totesi, että tuonnilla oli ollut merkittävä vahingollinen vaikutus yhteisön teollisuudenalaan 1.1.2005 lähtien, jolloin määrällisten kiintiöiden järjestelmän voimassaolo päättyi (ks. edellä 16 kohta). Vuoden 2005 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana, jotka sisältyvät tutkimusajanjaksoon (ks. edellä 28 kohta), yhteisön teollisuudenala nimittäin heikentyi suhteellisesti eniten tarkastelujakson aikana useiden taloudellisten tekijöiden, kuten kannattavuuden, myyntihintojen, markkinaosuuksien, myynnin, työllisyyden ja tuotannon osalta. Tässä tilanteessa komissio kiinnitti erityistä huomiota polkumyyntikäytäntöjen määrälliseen puoleen vahinkoa todetessaan. Se katsoi, että ainoastaan tietyn määrän ylittävä tuonti aiheutti vahinkoa ja että näin ollen arvotullien käyttöön ottaminen ei ollut tarpeen vilpittömän kilpailun olosuhteiden palauttamiseksi. Tämän vuoksi polkumyyntitulleja tuli soveltaa yksinomaan tietyn vuosittaisen määrän ylittäviin tuotteiden tuontimääriin. Käsiteltävässä asiassa tällainen DDS-järjestelmä on komission mukaan asianmukainen vahingon poistamiseksi sikäli kuin siinä otetaan huomioon määrällisten kiintiöiden järjestelmän vaikutukset ja saatetaan tasapainoon eri asianosaisten edut. Ehdotettuja polkumyyntitulleja oli näin ollen sovellettava tuontiin, joka ylittää raja-arvon, joka on 140 miljoonaa Kiinasta peräisin olevaa kenkäparia vuodessa. Tämä määrä heijastelee komission arviota Kiinasta peräisin olevasta tuonnista vuonna 2005, kun se otti huomioon vuonna 2004 tuodut määrät (lopullisen ilmoituksen 285–287 ja 291 kohta).

44 Komissio ehdotti lopullisen polkumyyntitullin, joka vastaa vahingon poistamiseksi tarvittavaa marginaalia, käyttöönottamista tuontiin, joka ylittää raja-arvon, joka on 140 miljoonaa Kiinasta peräisin olevaa kenkäparia vuodessa. Tämän marginaalin tasoksi vahvistettiin prosenttimäärä, jolla viitehinta alittui, eli 23 prosenttia (lopullisen ilmoituksen 293 kohta).

45 Komissio pyysi kantajaa toimittamaan huomautuksensa lopullisesta ilmoituksesta sille 17.7.2006 mennessä.

46 Kantaja toimitti 13.7.2006 päivätyllä kirjeellä komissiolle jäljennöksen toimiluvastaan sekä päätöksestä, jolla muutetaan sen yhtiöjärjestyksen mukaista toimialaa, jonka mukaan sen tuotteet on vastaisuudessa tarkoitettu sekä vientiin että Kiinan markkinoille. Komissio kieltäytyi 22.8.2006 päivätyllä kirjeellä käsittelemästä uudelleen

kysymystä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisestä sillä perusteella, että tätä koskeva määräaika oli päättynyt.

47 Komissio toimitti 28.7.2006 päivätyllä kirjeellä kantajille täydentävän lopullisen ilmoituksen. Tämän asiakirjan kahden ensimmäisen kohdan mukaan sen tarkoituksena oli tiedottaa asianosaisille muutoksesta ehdotettavien lopullisten polkumyyntitullien mallin suhteen. Komission kauppapääosasto oli tutkinut tiettyjen asianosaisten huomautukset alun perin suunnitellusta DDS-järjestelmästä (ks. edellä 42–44 kohta). Tällä asiakirjalla komissio hylkäsi ajatuksen tällaisesta järjestelmästä. Uuden lähestymistapansa puitteissa komissio korosti, että tuonti lisääntyi varsinaisesti vahingoittavalla tavalla vuoden 2004 aikana tutkimusajanjakson loppuun saakka ja että vuosi 2005 oli ensimmäinen vuosi, jonka aikana Kiinasta peräisin olevien jalkineiden tuontiin ei enää sovellettu määrällisten kiintiöiden järjestelmää. Lisäksi komissio totesi vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrän tukeutuen Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevaan tuontiin vuonna 2003 eli 109 miljoonaan kenkäpariin. Tämän uuden lähestymistavan mukaisesti tämän määrän taloudelliset vaikutukset piti ottaa huomioon määritettäessä vahingon poistamiseksi tarvittavaa tasoa. Ensinnäkin vahingon poistamiseksi tarvittavaa tasoa alennettiin vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrän huomioon ottamiseksi ja toiseksi lopullisia tulleja sovellettiin ensimmäisestä tuodusta kenkäparista lähtien. Tämän menetelmän mukaan – johon sisältyvät tässä asiakirjassa esitetyt neljä vaihetta – komissio määräsi Kiinasta peräisin olevan tuonnin osalta ”pienemmän tullin säännön” perusteella lopullisen polkumyyntitullin, jonka suuruus vastaa tasoa, joka tarvitaan vahingon poistamiseksi, eli tässä tapauksessa 16,5:tä prosenttia.

48 Tämän uuden ehdotuksen virallistamista varten komissio liitti 28.7.2006 päivättyyn kirjeeseen kohdat, joiden oli tarkoitus sisältyä lopullisen ilmoituksen uuteen H osaan ja korvata tämän ilmoituksen vastaavassa osassa esitetyt kohdat (ks. edellä 42 kohta). Komissio totesi 278 ja 279 kohdassa, joiden oli tarkoitus sisältyä lopullisen ilmoituksen uuteen H osaan, että ainoastaan tuonti, joka ylittää tietyn määrän ennen määrällisten kiintiöiden järjestelmän voimassaolon päättymistä, voi aiheuttaa merkittävää vahinkoa, vaikka määritettäessä vahingon poistamiseksi tarvittavaa

tasoa tutkimusajanjakson tulosten perusteella oli otettava huomioon se, että tietyt tuontimäärät eivät olleet aiheuttaneet vahinkoa. Tämän vuoksi määrät, jotka eivät aiheuttaneet merkittävää vahinkoa, oli otettava huomioon määritettäessä vahingon poistamiseksi tarvittavaa tasoa. Lopullisen ilmoituksen 280 kohdassa komissio esitteli käyttöön otetun menetelmän.

49 Kantaja toimitti huomautuksensa täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta 2.8.2006.

50 Neuvosto antoi 5.10.2006 asetuksen (EY) N:o 1472/2006 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 275, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus). Riidanalaisen asetuksen nojalla neuvosto otti käyttöön lopullisen polkumyyntitullin, jota sovelletaan tuotaessa Kiinasta peräisin olevia jalkineita, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa, lukuun ottamatta useisiin CN-koodeihin kuuluvia urheilujalkineita, STAF-jalkineita, tohveleita ja muita sisäjalkineita sekä jalkineita, joissa on suojaava kärjys (riidanalaisen asetuksen 1 artikla). Kantajien valmistamien jalkineiden osalta vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavaksi lopulliseksi polkumyyntitulliksi vahvistettiin 16,5 prosenttia. Riidanalaisen asetuksen 3 artiklan mukaan tämä tulli oli voimassa kahden vuoden ajan.

51 Samanlaisen tuotteen määritelmän osalta neuvosto vahvisti riidanalaisen asetuksen 40 ja 41 perustelukappaleessa komission väliaikaisen asetuksen 52 perustelukappaleessa esittämät arviot (ks. edellä 31 kohta).

52 Riidanalaisen asetuksen 77 perustelukappaleen mukaan kaksi otokseen kuuluvaa kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti muutetun yhtiöjärjestyksen, josta oli poistettu myyntirajoitukset, niin myöhään, että sitä ei voitu ottaa enää huomioon. Siinä vaiheessa ei ollut jäljellä enää riittävästi aikaa perusasetuksen 16 artiklan

1 kohdan mukaisen tarkastuskäynnin tekemistä varten. Missään tapauksessa nämä rajoitukset eivät olleet ainoa syy, jonka vuoksi markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ei myönnetty näille yhtiöille.

53 Väliaikaisessa asetuksessa esitetty toteamus siitä, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ei myönnetä kantajalle, vahvistettiin riidanalaisen asetuksen 78 perustelukappaleessa.

54 Yksilöllistä kohtelua koskevan hakemuksen osalta neuvosto vahvisti riidanalaisen asetuksen 83 perustelukappaleessa komission väliaikaisen asetuksen 94 perustelukappaleessa esittämän toteamuksen siitä, että yksilöllistä kohtelua ei myönnetä (ks. edellä 34 kohta).

55 Siltä osin kuin kyse on vientihinnasta ja sen vertaamisesta normaaliarvoon, neuvosto vahvisti riidanalaisen asetuksen 123 ja 138 perustelukappaleessa komission väliaikaisen asetuksen 128–133 perustelukappaleessa esittämät arviot (ks. edellä 35 ja 36 kohta).

56 Kiinasta peräisin olevan tuonnin aiheuttaman vahingon poistamiseksi tarvittavan tullien tason osalta neuvosto toisti riidanalaisen asetuksen 296–301 perustelukappaleessa lopullisen ilmoituksen uuteen H osaan sisältyvän ja täydentävään lopulliseen ilmoitukseen liitetyn 275–280 kohdan (ks. edellä 47 kohta) ja totesi, että oli otettava huomioon käsiteltävänä olevan asian erityispiirteet ja erityisesti se, että määrällisten kiintiöiden järjestelmä oli voimassa 1.1.2005 saakka. Määrällisten kiintiöiden järjestelmä oli estänyt yhteisön teollisuudenalaa kärsimästä merkittävää vahinkoa, kun taas tuonnin lisääntyminen tämän järjestelmän voimassaolon päättymisen jälkeen aiheutti erityisen huomattavaa vahinkoa, minkä perusteella neuvosto katsoi, että ainoastaan tietyn määrän ennen kiintiöiden poistamista ylittänyt tuonti saattoi aiheuttaa merkittävää vahinkoa. Tämän vuoksi tutkimusajanjakson tulosten perusteella määritetyssä vahinkokynnyksessä piti ottaa huomioon se, että tietyt tuontimäärät eivät

olleet aiheuttaneet merkittävää vahinkoa. Tämän vuonna 2003 toteutuneen tuonnin arvoon perustuneen toimenpiteen tuloksena Kiinasta peräisin olevan tuonnin osalta vahinkokynnykseksi vahvistettiin 16,5 prosenttia 23 prosentin kynnyksen sijasta, jota riidanalaisen asetuksen 295 perustelukappaleen mukaan olisi sovellettu, jos neuvosto ei olisi ottanut huomioon käsiteltävänä olevan asian erityispiirteitä.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

57 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2006 toimittamallaan kannekirjelmällä.

58 Komissio pyysi kirjaamoon 2.4.2007 toimittamallaan väliintulohakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Komissio ilmoitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 2.4.2007 päivätyllä kirjeellään, että se luopuu esittämästä väliintulokirjelmää, mutta osallistuu istuntoon.

59 CEC pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 5.4.2007 toimittamallaan väliintulohakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

60 Provincia di Ascoli Piceno (Italia), Comune di Monte Urano (Italia), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas ja kuusitoista muuta väliintulijaa, joiden nimet mainitaan liitteessä (jäljempänä italialaiset valmistajat), pyysivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 13.4.2007 toimittamillaan väliintulohakemuksilla saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

61 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 4.9.2007 antamallaan määräyksellä komission ja CEC:n sekä italialaisten valmistajien väliintulohakemukset. Sen sijaan Provincia di Ascoli Picenon ja Comune di Monte Uranon väliintulohakemukset hylättiin.

62 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin kahdeksanteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi esillä oleva asia siis siirrettiin.

63 Yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 4.10.2007 toimittamillaan muutoksenhakukirjelmillä Provincia di Ascoli Piceno ja Comune di Monte Urano tekivät yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 57 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla valituksen, jolla ne vaativat 4.9.2007 annetun määräyksen kumoamista siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi niiden väliintulohakemukset. Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti hylkäsi nämä valitukset asiassa C-461/07 P (I), Provincia di Ascoli Piceno ja Comune di Monte Urano, 25.1.2008 antamallaan määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

64 CEC toimitti väliintulokirjelmänsä 15.10.2007, ja italialaiset valmistajat toimittivat väliintulokirjelmänsä 18.10.2007.

65 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti aloittaa suullisen käsittelyn esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella, ja prosessinjohtotoimena se pyysi neuvostoa ja komissiota vastaamaan kirjallisesti tiettyihin kysymyksiin.

66 Nämä osapuolet noudattivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen prosessinjohtotoimenpiteitä 2.2.2009 vastaanotetuilla kirjeillä.

67 Neuvosto pyysi 17.2.2009 päivätyllä kirjeellä, että toiseen kanneperusteeseen liittyvien kantajan vastausten tietyt osat ja niihin liitetyt asiakirjat poistetaan asiakirjavihosta sillä perusteella, että kyseiset vastaukset eivät liittyneet esitettyihin kysymyksiin vaan merkitsivät uusia kanneperusteita.

68 Asianosaisten lausumat ja heidän vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 18.2.2009 pidetyssä istunnossa

69 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pyysi istunnossa kantajaa toimittamaan erään asiakirjan ja antamaan tietyn tiedon kirjallisesti. Kantaja noudatti näitä pyyntöjä 25.2.2009 päivätyllä kirjeellä.

70 Kantaja vaatii, että

– riidanalainen asetus kumotaan sitä koskevin osin

– neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

71 Neuvosto vaatii, että

– kanne jätetään tutkimatta tai hylätään perusteettomana

– kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

72 Komissio vaatii, että kanne hylätään.

73 CEC ja italialaiset valmistajat vaativat, että

– kanne hylätään

– kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

74 Kanteensa tueksi kantaja esittää kuusi kanneperustetta, joiden mukaan

– perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa on rikottu

– perusasetuksen 18 artiklaa on rikottu

– perusasetuksen 3 artiklaa on rikottu

– yhteisön teollisuudenalan kärsimän vahingon osalta perusasetuksen 20 artiklaa on rikottu, puolustautumisoikeuksia on loukattu ja perusteluvelvollisuutta on laiminlyöty

– yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon osalta on tehty oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe

– vientihinnan ja normaaliarvon välisen vertailun osalta perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaa on rikottu ja on tehty ilmeinen arviointivirhe.

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa on rikottu

Asianosaisten lausumat

75 Kantaja kiistää komission arvioinnin, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa mainittu ensimmäinen arviointiperuste ei täyttynyt sen osalta. Se korostaa tältä osin, että hallinnollisen menettelyn aikana toimitetut asiakirjatodisteet osoittavat, että se saattoi päättää vapaasti tuotteidensa myymisestä kotimarkkinoilla tai vientiin. Velvollisuus tehdä hakemus toimiluvan saamiseksi ja sen muuttamiseksi on kantajan mukaan olemassa rekisteröintitarkoituksessa eikä siis osoita perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa tarkoitettua valtion merkittävää puuttumista. Lisäksi kantaja oli omien sanojensa mukaan selittänyt komissiolle sen, että sen

koko tuotanto oli tarkoitettu vientiin, olleen sen oma kaupallinen valinta (ks. edellä 22 ja 23 kohta).

76 Kantajan mukaan komissio loukkasi lisäksi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se myönsi markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman toiselle otokseen kuuluvalle yhtiölle, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co. Ltd:lle (jäljempänä Golden Step), vaikka mikään ei oikeuttanut tätä erilaista kohtelua.

77 Kantaja huomauttaa toimittaneensa komissiolle 13.7.2006 eli ennen huomautusten tekemiselle lopullisesta ilmoituksesta asetetun määräajan päättymistä samat todisteet kuin ne, jotka Golden Step toimitti, eli jäljennöksen toimiluvastaan ja muutetusta yhtiöjärjestyksestään, jotka osoittavat, ettei se ollut enää vientivelvollisuuden alainen (ks. edellä 46 kohta). Se, ettei komissio tutkinut näitä todisteita, merkitsee kantajan mukaan perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkomista sekä hyvän hallinnon ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden loukkaamista, sillä myös Golden Step toimitti todisteet huomautusten esittämiselle välivaiheen ilmoituksesta asetetun määräajan päättymisen jälkeen (ks. edellä 38 kohta). Perusasetuksessa ei myöskään säädetä määräajasta olosuhteiden muuttumiseen liittyvien todisteiden toimittamiselle. Kantajan mukaan komissio ei myöskään noudattanut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädettyä kolmen kuukauden määräaikaa lausuakseen kantajan markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevasta hakemuksesta.

78 Riidanalaisen asetuksen 77 perustelukappaleessa esitetty arvio, jonka mukaan se, ettei kyseessä olevia tietoja ole tutkittu, johtui siitä, ettei ollut mahdollista toteuttaa perusasetuksen 16 artiklan 1 kohdan mukaista tarkastusta (ks. edellä 52 kohta), on kantajan mukaan virheellinen. Ensinnäkin 13.7. (lisätodisteiden toimittamispäivä) ja 5.10.2006 (riidanalaisen asetuksen antamispäivä) välillä kului yli kolme kuukautta, toiseksi Golden Stepin toimittamia samantyyppisiä todisteita ei tarkastettu mitenkään, kolmanneksi kantajalle ilmoitettiin vasta 7.7.2006, että komissio ottaa vastaan

lisätodisteita, ja neljänneksi kantaja toimitti kyseessä olevat todisteet nimenomaan vastauksena tarkastuskäynnin yhteydessä tehtyihin toteamuksiin. Oikeuskäytännöstä ilmenee kantajan mukaan, että komissiolla on harkintavaltaa, kun sen on päätettävä asetettujen määräaikojen päättymisen jälkeen toimitettujen seikkojen huomioon ottamisesta.

79 Kantajan mukaan väitettä, jonka mukaan jos oletetaan, että kantajalle olisi pitänyt myöntää markkinataloudessa toimivan yrityksen asema, komissiolle myönnetty määräaika oli riittämätön normaaliarvon laskemiseksi, ei voida hyväksyä. Tällä seikalla ei nimittäin voida perustella perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan valossa tämän aseman myöntämättä jättämistä. Lisäksi kantajan tuotantokustannuksiin liittyvät tiedot oli jo toimitettu polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen yhteydessä ja tarkastettu komission paikan päällä toteuttaman vierailun aikana. Kuten lisäksi edellä 78 kohdassa todetaan, kantajan tuotannon määränpäätä koskevien viimeisten tietojen toimittamisen ja riidanalaisen asetuksen antamisen välillä kului kolme kuukautta.

80 Kantaja kiistää neuvoston väitteen, jonka mukaan toisen kanneperusteen hylkääminen aiheuttaisi ensimmäisen kanneperusteen hylkäämisen. Vaikka todettaisiin, ettei se tehnyt yhteistyötä vientihinnan laskemisen osalta, normaaliarvo olisi nimittäin voitu laskea sen omasta kirjanpidosta peräisin olevien tietojen perusteella, jolloin sille olisi voitu vahvistaa yksilöllinen polkumyyntimarginaali. Lisäksi kantaja oli omien sanojensa mukaan kiistatta toimittanut kaikki siltä pyydetyt tiedot, joten 18 artiklan 6 kohtaa ei voida soveltaa. Kantajan mukaan viimeksi mainitun säännöksen seurauksena toimijalta, jolla oli hallussaan merkityksellisiä tietoja, otetaan pois mahdollisuus valittaa siitä, että se, ettei se tee yhteistyötä, vaikutti siihen haitallisesti. Tämän vuoksi yksikään säännös tai käytäntö ei kantajan mukaan saa estää sitä saamasta markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, jos se täyttää tämän aseman saamisen edellytykset.

81 Tästä seuraa, että komission päätöstä olla myöntämättä kantajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa rasittaa ilmeinen arviointivirhe ja sillä rikotaan näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa.

82 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajan väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

83 Riidanalaisen asetuksen 125 perustelukappaleesta ilmenee, että ”niille otokseen kuuluneille yrityksille, jotka eivät täyttäneet [markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman] edellytyksiä, laskettiin painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali”, että ”niiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät olleet mukana otoksissa, polkumyyntimarginaali määritetään otokseen kuuluvien yritysten polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella” ja että ”koska yhteistyössä toimineita yrityksiä oli paljon, samaa polkumyyntimarginaalia sovellettiin myös kaikkiin muihin kiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin”. Lisäksi neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen 146 perustelukappaleessa, että ”yhteistyössä toimimisen aste oli kuitenkin korkea, ja näin ollen katsottiin vakiintuneen käytännön mukaisesti aiheelliseksi, että yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaali määritetään tasolle, joka on sama kuin kyseisen maan yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyjen polkumyyntimarginaalien painotettu keskiarvo”. Näin ollen näitä perustelukappaleita, joiden laillisuutta ei ole riitautettu unionin yleisessä tuomioistuimessa, yhdessä luettaessa ilmenee, että siinä tilanteessa, että kantaja olisi saanut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman mutta sen ei olisi katsottu tehneen yhteistyötä, toimielimet olisivat joka tapauksessa soveltaneet siihen polkumyyntimarginaalien painotettua keskiarvoa, joka vahvistettiin otokseen kuuluville vientiä harjoittaville tuottajille, yhteistyön puuttumisen vuoksi. Tästä seuraa, että vaikka oletettaisiin, että toimielimet ovat virheellisesti jättäneet myöntämättä kantajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, tämä ei voi vaikuttaa määräävästi lopputulokseen, jos unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa toimielinten arvion, jonka mukaan kantaja ei ole tehnyt yhteistyötä tutkimuksen aikana. Siksi on niin, että jos unionin yleinen tuomioistuin hylkää toisen kanneperusteen ja kyseenalaistaa toimielinten arvion tältä osin, virhe, jonka toimielimet ovat mahdollisesti tehneet markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisen osalta, ei voi vaikuttaa määräävästi kantajaan sovellettavaan polkumyyntimarginaaliin eikä näin ollen voi riittää perustelemaan riidanalaisen asetuksen kumoamista (ks. vastaavasti asia T-126/99, Graphischer Maschinenbau v. komissio, tuomio 14.5.2002, Kok., s. II-2427, 49 kohta).

84 Näin ollen on tarkasteltava aluksi toista kanneperustetta.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 18 artiklaa on rikottu

Asianosaisten lausumat

85 Kantaja väittää, että komissio sovelsi virheellisesti perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä vuoden 1994 polkumyynnin vastaisen sopimuksen liitteessä II olevan 3 kohdan kanssa (ks. edellä 12 ja 13 kohta). Kuten kantaja omien sanojensa mukaan selitti 6.3.2006 päivätyssä kirjeessä (ks. edellä 6 kohta), komission 24.2.2006 tekemässä ilmoituksessaan (ks. edellä 25 kohta) esittämät perustelut eivät oikeuta tämän säännöksen soveltamista. Näissä olosuhteissa komissio rikkoi kantajan mukaan myös perusasetuksen 18 artiklan 3 ja 4 kohtaa.

86 Kantaja korostaa, että komissio ei noudattanut viimeksi mainituista säännöksistä johtuvia vaatimuksia, kun komissio ilmoitti sille yli neljä kuukautta paikan päällä toteutetun tarkastuskäynnin jälkeen siitä, että sen tämän tarkastuskäynnin aikana antama luettelo, joka koskee sen myyntiä yhteisön markkinoilla liiketoimi liiketoimelta, ei ole luotettava.

87 Kantajan 12.9.2005 toimittamassa alkuperäisessä vastauksessa polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen mainittiin tutkimusajanjakson aikana yhteisön markkinoille toteutettu vienti, jonka määrä oli [*luottamuksellinen tieto*][1] kenkäparia. Kantajan mukaan kyseessä on komission tarkastuskäynnin aikana hyväksymä asianmukainen luku. Tämän luvun ja kantajan 19.9.2005 toimittamassa asiakirjassa mainitun luvun [*luottamuksellinen tieto*] vietyä kenkäparia välinen ero johtuu kantajan mukaan ensiksi siitä, että viimeksi mainittuun lukuun sisältyy [*luottamuksellinen tieto*] kenkäparia, joita ei ole tarkoitettu yhteisön markkinoille, toiseksi siitä, että kantaja ei tiennyt koko tuotantonsa lopullista määränpäätä, sillä se toteuttaa viennin etuyhteydettömien kauppayhtiöiden välityksellä, ja kolmanneksi siitä, että kyseiseen

1 – Luottamukselliset tiedot poistettu.

luetteloon sisältyy sellaisten jalkineiden myynti, jotka eivät kuulu tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään.

88 Useiden tarkastusten jälkeen, joilla pyrittiin määrittämään merkityksellisen viennin todennäköinen lopullinen määränpää ja sulkemaan pois muiden tuotteiden kuin tarkasteltavana olevan tuotteen myynti, kantaja toimitti lopullisen luettelon 21.10.2005 eli ennen tarkastuskäynnin jälkeen korjattujen tietojen toimittamiselle asetetun määräajan päättymistä.

89 Tarkastuskäynnin kulusta kantaja toteaa, että komission virkamiehet muodostivat ensimmäisenä päivänä 21 liiketoimen (joista 12 koski tarkasteltavana olevaa tuotetta) otoksen ja tutkivat seuraavana päivänä niihin liittyvät asiakirjat. Lisäksi ne valitsivat 13 liiketoimea, jotka liittyvät vientimyyntiin yhteisön markkinoille, tarkastaakseen vientihinnat niihin liittyvien asiakirjojen perusteella. Tarkastetut vientihinnat osoittautuivat kantajan mukaan paikkansapitäviksi. Neuvosto väittää näin ollen virheellisesti, että komission virkamiehet eivät kyenneet muodostamaan ja tarkastamaan liiketoimien otosta tarkastuskäynnin aikana. Lisäksi edellä esitetystä seuraa, ettei tarkastus ollut tarpeen 21.10.2005 päivätyn lopullisen luettelon toimittamisen jälkeen (ks. edellä 21 ja 88 kohta), sillä tässä asiakirjassa ainoastaan vähennetään myynti, jota ei ole tarkoitettu yhteisön markkinoille, sekä niiden tuotteiden myynti, jotka eivät kuulu tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään, eli merkityksettömät seikat eikä siihen ole lisätty mitään. Näin ollen tarkastusta eivät kantajan mukaan rasita mitkään virheet.

90 Toisin kuin neuvosto väittää, kantaja ei ole omien sanojensa mukaan missään tapauksessa rikkonut mitään perusasetuksen säännöstä, kun se toimitti 21.10.2005 päivätyn lopullisen luettelon. Vaikka oletettaisiin, että neuvoston esittämien seikkojen vuoksi perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa olisi sovellettava (mikä kantajan mukaan ei ole tilanne), kantajan mukaan ei ole olemassa mitään syytä, jonka vuoksi komissio ei käyttäisi paikan päällä tarkastettuja vientihintoja (jotka ovat ainoat merkitykselliset seikat), joita ei ole kiistetty, sillä neuvoston väitteet koskevat ainoastaan vietyjen jalkineiden määriä. Nämä hinnat ovat kantajan mukaan perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja komission käytettävissä olevia tietoja.

91 Lisäksi kantaja toteaa, ettei komissio ole vastannut sen 6.3.2006 päivätyssä kirjeessään esittämiin huomioihin eikä ilmaissut kantaansa tarkastuskäynnin aikana annetuista selityksistä, joiden avulla oli kantajan mukaan mahdollista valottaa kaikkia eroavaisuuksia, vahvistaa kaikki hintatiedot ja ymmärtää kantajan jakeluketjun erityispiirteet. Kantajan mukaan komissio ei tutkinut tätä luetteloa huolellisesti ja puolueettomasti.

92 Kantajalle ei ilmoitettu tarkastuskäynnin aikana siitä, että komissio ei hyväksyisi uusia korjauksia, vaikka se antoi komissiolle lopullisen luettelon laatimisen vaikeuteen liittyviä selityksiä. Kantajan mukaan komission käyttäytymisestä ilmeni päinvastoin selvästi, ettei se sulkenut pois mahdollisuutta tutkia korjattuja luetteloja, miten se oli lisäksi toiminut muiden tietojen osalta.

93 Cif-hintoja yhteisön rajalla koskevien tietojen osalta (ks. edellä 25 ja 26 kohta) kantaja korostaa selittäneensä tutkimuksen aikana, että sen myynti laskutettiin fob-hintoina eikä cif-hintoina yhteisön rajalla. Kantaja ei näin ollen kykene toimittamaan tietoja, jotka liittyvät tehtaalta lähdön ja yhteisön rajalle saapumisen välillä aiheutuviin kustannuksiin, jotka sisältävät etuyhteydettömien kauppayhtiöiden saaman huomattavan voiton, jonka määrää kantaja ei tiedä. Koska kantaja ei voi saada tietoonsa cif-hintoja yhteisön rajalla, se pyysi komissiota soveltamaan etuyhteydettömien kauppayhtiöiden toimittamia luotettavia tietoja, jotka liittyvät fob-myynnin ja yhteisön rajalle saapumisen välillä aiheutuviin kustannuksiin. Tästä seuraa, että kantaja on ”toiminut parhaan kykynsä mukaan” antaakseen hallussaan olleita tietoja, joita komissio olisi voinut täydentää tehdäkseen ”kohtuullisen oikean päätelmän”.

94 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajan väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

95 On todettava, että asianosaiset ovat eri mieltä tähän kanneperusteeseen liittyvistä tosiseikoista. Erityisesti kantaja väittää, että komission virkamiehet kykenivät muodostamaan tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön markkinoille suuntautuvan vientimyynnin otoksen, tutkimaan siihen liittyvät asiakirjat ja tarkastamaan vientihinnat, kun taas neuvosto kiistää tämän suurelta osin. Neuvosto väittää, että komission virkamiehet eivät voineet lainkaan tutkia tarkasteltavan tuotteen yhteisön markkinoille suuntautuvaan vientiin liittyviä asiakirjoja paikan päällä toteutetun tarkastuskäynnin aikana eivätkä näin ollen voineet lainkaan tarkastaa vientihintoja.

96 Tältä osin on huomautettava, ettei neuvosto kiistä sitä, että komission virkamiehet todellakin valitsivat paikalla toteutetun tarkastuskäynnin ensimmäisenä päivänä tarkasteltavan tuotteen yhteisön markkinoille suuntautuvan vientimyynnin otoksen. Tämä selittyy neuvoston mukaan sillä, että tässä vaiheessa komission virkamiehet eivät olleet vielä vahvistaneet, kumpi taulukko, kantajan 12.9.2005 toimittama taulukko vai sen 19.9.2005 toimittama taulukko, piti paikkansa. Jos näin ollen 19.9.2005 toimitettu luettelo, jonka perusteella tarkastus tehtiin, olisi osoittautunut paikkansa pitäväksi, komission virkamiehet olisivat seuraavana päivänä tarkastaneet muodostetun otoksen ja kantaja olisi tällä välin kerännyt kaikki otokseen valittuihin liiketoimiin liittyvät asiakirjat.

97 Neuvoston tavoin on kuitenkin todettava, että liiketoimien otoksen tarkastaminen vientihinnan laskemiseksi kaikkien liiketoimien luetteloon, joka koskee yhteisön markkinoille suuntautuvaa myyntiä liiketoimi liiketoimelta, sisällytettyjen liiketoimien perusteella ei ole hyödyllistä, kun on osoitettu, että tämä luettelo sisältää myös vientimyyntiä, jonka ei pitäisi sisältyä luetteloon. Jos osoitetaan, että tällainen luettelo sisältää huomattavan määrän yksilöimätöntä myyntiä, joka joko koskee tuotteita, jotka eivät kuulu tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään, tai ei ole yhteisön markkinoille suuntautuvaa vientiä, myyntiotoksen tarkastamisella, vaikka se voitaisiin toteuttaa, ei voida korjata sitä, ettei kaikkia luettelossa mainittuja liiketoimia voida käyttää, koska luettelo ei ole luotettava.

98 Käsiteltävässä asiassa ensinnäkin asianosaisten kesken on kiistatonta, että tarkastuskäynnin aikana komission virkamiehet olivat yhtä mieltä kantajan edustajien kanssa tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön markkinoille suuntautuvan viennin kokonaismäärästä ([*luottamuksellinen tieto*] kenkäparia). Asianosaiset ovat yhtä mieltä myös siitä, että tämä määrä on peräisin kantajan kirjanpidon pääkirjasta. Tämän vuoksi on todettava, että komission 19.9.2005 toimittamissa tiedoissa ([*luottamuksellinen tieto*] kenkäparia; ks. edellä 87 kohta) ilmoitettiin vientimäärä, joka oli noin 60 prosenttia suurempi kuin tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön markkinoille suuntautuvan viennin tosiasiallinen määrä, eikä tarkastuskäynnin aikana ollut mahdollista yksilöidä merkityksetöntä vientiä. Lisäksi on huomautettava, että kantaja ilmoitti jo 12.9.2005 kolmannen luvun, joka oli [*luottamuksellinen tieto*] kenkäparia. Huolimatta siitä, että kantajalla oli hallussaan tiedot yhteisöön suuntautuvan vientinsä kokonaismäärästä, sen menettelyn aikana toimittamat luettelot sisälsivät epäjohdonmukaisia tietoja eikä niistä myöskään ilmennyt tietoja, jotka olisivat voineet valaista todettuja ristiriitaisuuksia. Kantajan hallinnollisen menettelyn aikana antamat selitykset eivät selittäneet vakuuttavasti todettuja eroja.

99 Toiseksi vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen komissio totesi, että jos luettelo, joka koski myyntiä yhteisön markkinoille liiketoimi liiketoimelta ja jonka kantaja toimitti ennen tarkastuskäyntiä tai sen aikana, ei olisi sisältänyt todettuja eroavaisuuksia, komissio olisi laskenut vientihinnan ottaen huomioon kaikki siinä mainitut liiketoimet. Tämän luettelon olisi oletettu olevan luotettava, jos sen lisäksi, että se oli kantajan pääkirjassa todetun tarkasteltavan tuotteen viennin kokonaismäärän mukainen, liiketoimien otoksen tarkastaminen olisi toteutettu onnistuneesti.

100 Kolmanneksi on todettava, että asiakirjavihko ei sisällä yhtään seikkaa, joka osoittaisi, että komission virkamiehet ovat todellakin tarkastaneet tarkastuskäynnin aikana laadittuun myyntiotokseen liittyvät seikat. Seikat, joihin kantaja tukeutuu ja jotka koostuvat komission virkamiesten tiettyjen luetteloon, joka koskee kantajan myyntiä yhteisön markkinoilla liiketoimi liiketoimelta, sisältyvien liiketoimien marginaaliin käsin kirjoittamista huomioista, todistavat korkeintaan, että nämä virkamiehet valitsivat nämä myynnit otokseen, mutta eivät sitä, että he olisivat tarkastaneet kuhunkin liiketoimeen liittyvät asiakirjat.

101 Neljänneksi on todettava, ettei asiakirjavihosta ilmene, että komissio olisi ilmoittanut joko paikan päällä toteutetun tarkastuskäynnin aikana tai myöhemmin, että se on valmis vastaanottamaan ja tarkastamaan luettelon, joka koskee myyntiä yhteisön markkinoilla liiketoimi liiketoimelta ja joka vastaa tarkasteltavan tuotteen yhteisön markkinoille suuntautuvan viennin paikkansa pitävää kokonaismäärää. Tältä osin on todettava, että kantajan väitteidensä tueksi esittämä ilmoitus on 13.10.2005 päivätty sähköposti, jonka sen neuvonantaja on lähettänyt kantajan palveluksessa olevalle henkilölle. Tässä sähköpostissa todetaan ensiksi, että komission virkamies suostui pidentämään 21.10.2005 saakka tiettyjen normaaliarvon laskemiseen liittyvien tietojen (tuotantokustannukset) toimittamiselle myönnettyä määräaikaa, ja toiseksi, että sama virkamies tiedusteli, oliko komission hallussa ollut luettelo, joka koskee kantajan myyntiä yhteisön markkinoilla liiketoimi liiketoimelta, lopullinen.

102 Puuttumatta siihen, että tämä kirje ei ole peräisin komissiolta vaan kantajalta, on todettava, ettei siinä mainita, että komissio olisi myöntänyt 21.10.2005 päättyvän määräajan luettelon, joka koskee myyntiä yhteisön markkinoilla liiketoimi liiketoimelta, korjatun version toimittamiselle. Lisäksi se seikka, että komissio on hyväksynyt normaaliarvoon liittyviä korjattuja tietoja, jotka on toimitettu tarkastuskäynnin jälkeen, kuten tuotantokustannuksia, ei merkitse sitä, että komissio oli yleisesti valmis hyväksymään tarkastuskäynnin jälkeen toimitettuja korjattuja tietoja muiden näkökohtien osalta. Kuten tuotantokustannuksia koskevaan taulukkoon, jonka kantaja toimitti vastauksessaan polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen, tarkastuskäynnin aikana käsin kirjoitetuista huomioista ilmenee, komission virkamiehet pyysivät nimittäin sitä tekemään yhden ainoan täsmällisen korjauksen eli lisäämään tietyn määrän Sun Sang Kong Yuenille (Hong Kong) aiheutuneina kustannuksina.

103 Viidenneksi on korostettava, että perusasetuksen 18 artiklalla saatetaan osaksi yhteisön oikeusjärjestystä vuoden 1994 polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kohdan sekä liitteen II sisältö, joiden valossa sitä on mahdollisuuksien mukaan tulkittava (ks. vastaavasti asia T-45/06, Reliance Industries v. neuvosto ja komissio, tuomio 24.9.2008, Kok., s. II-2399, 91 kohta). Tältä osin on todettava, että saatavilla olevien tietojen käyttäminen on perusteltua, kun yritys kieltäytyy tekemästä yhteistyötä tai kun se toimittaa virheellisen tai harhaanjohtavan tiedon, koska

perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä ei edellytetä toiminnan tahallisuutta.

104 Niiden ponnistusten laajuus, joihin asianosainen on ryhtynyt ilmoittaakseen tiettyjä tietoja, ei ole välttämättä yhteydessä toimitettujen tietojen laatuun eikä missään tapauksessa ole ainoa ratkaiseva tekijä. Jos pyydettyjä tietoja ei loppujen lopuksi saada, komissiolla on oikeus käyttää pyydettyjen tietojen osalta saatavilla olevia tietoja (ks. vuoden 1994 polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 8 kohdan osalta WTO:n puitteissa perustetun erikoisryhmän kertomus, jonka otsikko on ”Egypti – Lopulliset polkumyyntitullit Turkista peräisin olevien teräksisten raudoituspalkkien tuonnille” ja joka on laadittu 1.10.2002, 7.242 kohta).

105 Tätä arviota tukee perusasetuksen 18 artiklan 3 kohta, jonka mukaan on niin, että jos toimitetut tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan. Se, että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan, on näin ollen yksi niistä edellytyksistä, joiden on täytyttävä, jotta komissiolla on velvollisuus ottaa huomioon puutteelliset tiedot. Kuten edellä 98 kohdasta ilmenee, huolimatta siitä, että kantajalla oli hallussaan tiedot yhteisöön suuntautuvan vientinsä kokonaismäärästä, sen komissiolle hallinnollisen menettelyn aikana vientimyynnistään toimittamat tiedot sisälsivät yhä epäjohdonmukaisuuksia, joten sen ei voida katsoa toimineen parhaan kykynsä mukaan.

106 Tässä tilanteessa komissiolla ei ollut velvollisuutta ottaa vientihintaa laskiessaan huomioon luetteloita, jotka koskevat myyntiä yhteisön markkinoilla liiketoimi liiketoimelta ja jotka kantaja toimitti ennen tarkastuskäyntiä, koska kaikkien niissä mainittujen tietojen käyttäminen olisi väistämättä johtanut virheelliseen tulokseen (ks. edellä 97–99 kohta).

107 21.10.2005 toimitetun luettelon osalta on todettava, että vaikka toimielimillä on oikeus ottaa huomioon tiedot, jotka on toimitettu niille niiden itse vahvistamien määräaikojen jälkeen (ks. vastaavasti asia T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals v. neuvosto, tuomio 13.7.2006, Kok., s. II-2243, 67 kohta), komissiolla oli oikeus kieltäytyä ottamasta huomioon tätä luetteloa, koska sitä ei voitu tarkastaa tekemättä toista tarkastuskäyntiä.

108 Tältä osin on lisättävä, ettei komissio ole ylittänyt harkintavaltaansa, kun se katsoi, että vientihintaa ei voida laskea pätevästi tarkastuskäynnin hetkellä saatavilla olleiden tietojen perusteella (ks. edellä 97–99 kohta). Tämä arvio pitää sisällään sen, että komissio katsoi, ettei tämän tarkastuskäynnin jälkeen toimitettua luetteloa voitu käyttää vientihinnan laskemiseen, koska se ei ole tarkastanut otokseen valittuja liiketoimia paikan päällä. Näissä olosuhteissa sillä, että otokseen valitut liiketoimet sisältyvät myös 21.10.2005 toimitettuun luetteloon, ei ole merkitystä.

109 Kun otetaan huomioon luetteloiden, jotka koskevat myyntiä yhteisön markkinoilla liiketoimi liiketoimelta ja jotka kantaja toimitti hallinnollisen menettelyn aikana, todetut merkittävät ristiriitaisuudet, on pääteltävä, että kantaja ei ole tehnyt yhteistyötä vientihintansa laskemisen osalta perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Näin ollen toinen kanneperuste on hylättävä.

110 Tässä tilanteessa on todettava, että kantajan ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä väittämä virhe ei voi aiheuttaa riidanalaisen asetuksen lainvastaisuutta, koska vaikka kantajalle olisi myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema, toimielimet olisivat joka tapauksessa soveltaneet siihen otoksen polkumyyntimarginaalien painotettua keskiarvoa. Tästä seuraa, että myös ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

111 Koska toinen kanneperuste hylätään, ei ole tarpeen lausua neuvoston pyynnöstä poistaa asiakirjavihosta kantajan unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin antamien vastausten tiettyjä osia (ks. edellä 67 kohta).

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklaa on rikottu

Asianosaisten lausumat

112 Vientihinnan määrittämisestä kantaja toteaa, ettei neuvosto ole riidanalaisessa asetuksessa ottanut huomioon sitä, että kantaja myi tuotteitaan etuyhteydettömille kauppayhtiöille, jotka toimivat välittäjinä kiinalaisten tuottajien ja yhteisön markkinoille sijoittautuneiden jakelijoiden välillä.

113 Kantajan mukaan etuyhteydettömät kauppayhtiöt, kuten Pagoda, joka toimii merkittävän yhteisön markkinoille suuntautuvan myynnin välittäjänä muille kiinalaisille ja vietnamilaisille jalkineiden tuottajille ja joka toimii sen kanssa yhteistyössä muille markkinoille tarkoitetun myynnin osalta, vastaavat merkittävästä osasta tuotanto- ja myyntikustannuksia erityisesti markkinoinnin osalta, viennin organisointikustannuksia ja tutkimus- ja kehityskustannuksia. Kantajan mukaan nämä kustannukset sekä kauppayhtiöiden voittomarginaalit olisi pitänyt ottaa huomioon cif-hinnan yhteisön rajalla määrittämiseksi ja näin ollen prosenttimäärän, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, ja kantajan viennistä aiheutuvan vahingon laskemiseksi.

114 Huolimatta siitä, että komissio oli tietoinen kauppayhtiöiden roolista ja voittomarginaaleja koskevista numerotiedoista, komissio laiminlöi kantajan mukaan velvoitteensa tutkia objektiivisesti kaikki merkitykselliset seikat määrittääkseen vahingon olemassaolon perusasetuksen 3 artiklan ja vuoden 1994 polkumyynnin vastaisen sopimuksen 3 artiklan mukaisesti. Kantaja väittää, että kun komissio ei ottanut huomioon yhtäältä kaikkia kustannuksia, jotka aiheutuvat kantajan fob-hinnan ja yhteisön rajalle saapumisen välillä, ja toisaalta etuyhteydettömien kauppayhtiöiden, kuten Pagodan voittomarginaaleja, se laski prosenttimäärän, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, kantajan osalta virheellisesti. Oikea laskelma olisi johtanut alemman polkumyyntitullin määräämiseen tai jopa siihen, ettei polkumyyntitullia olisi määrätty lainkaan.

115 Tästä seuraa kantajan mukaan, että jos sille olisi myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema, edellä mainittujen seikkojen huomioon ottamisen perusteella vahinkomarginaali olisi voinut olla alempi kuin sen polkumyyntimarginaali.

116 Neuvosto kiistää aluksi tämän kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen perusteiden täyttymisen ja väittää, että kyseinen kanneperuste ei täytä työjärjestyksen 44 artiklan vaatimuksia, koska siinä ei esitetä selvästi tosiseikkoja, joihin se perustuu. Neuvoston mukaan kanneperusteessa ei esitetä johdonmukaisia perusteluja eivätkä siinä esitetyt väitteet ole ristiriidassa toimielinten toteamien tosiseikkojen kanssa eivätkä osoita niiden tehneen virhettä.

117 Tämän jälkeen neuvosto väittää, ettei kantaja ole osoittanut sen, että kantajan osalta ei vahvistettu yhtään vientihintaa, johtuneen siitä, ettei ollut olemassa luotettavaa luetteloa, joka koskee sen myyntiä yhteisön markkinoilla liiketoimi liiketoimelta. Näin ollen kantajan vientihintaa ei ole käytetty laskettaessa Kiinasta peräisin olevan tuonnin osalta prosenttimäärää, jolla hinnat alittivat normaaliarvon. Neuvoston mukaan tämä prosenttimäärä todettiin otokseen kuuluvien ja täyttä yhteistyötä tehneiden yritysten vientihintoihin nähden. Näin ollen vaikka oletettaisiin, että toimielinten olisi pitänyt korottaa kantajan vientihintoja välittäjinä toimivien kauppayhtiöiden marginaalin verran, tämä toteamus ei muuttaisi lopputulosta.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

118 Aluksi on hylättävä neuvoston esittämä ja edellä 116 kohdassa tiivistetysti esitetty tutkimatta jättämistä koskeva väite. Kantaja väitti nimittäin selvästi, että se, että Pagodan kaltaisten etuyhteydettömien kauppayhtiöiden olemassaoloa ja näin ollen niiden voittomarginaaleja ei otettu huomioon laskettaessa vahinkomarginaalia, merkitsi perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan rikkomista sikäli kuin tässä säännöksessä edellytetään, että prosenttimäärä, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, tutkitaan objektiivisesti.

Lisäksi kun kantaja totesi nimenomaisesti, että etuyhteydettömät kauppayhtiöt saavat voittomarginaalinsa ennen kuin tuotteet saapuvat yhteisön alueelle, se esitti perustelun, jonka vuoksi se katsoi, että toimielinten olisi pitänyt ottaa huomioon kyseiset voittomarginaalit laskiessaan omia vientihintojaan, jos ne halusivat laskea objektiivisesti tämän prosenttimäärän, jolla hinnat alittivat normaaliarvon. Kantaja esitti siis väitteensä riittävän täsmällisesti, jotta neuvosto voi ymmärtää ne laiminlyönnit, joista sitä arvosteltiin, sekä niiden merkityksen vahingon laskemisen yhteydessä, ja unionin yleinen tuomioistuin voi arvioida kyseessä olevien väitteiden paikkansapitävyyttä.

119 Kanneperusteen perusteltavuuden osalta on todettava, että edellä 112–115 kohdasta seuraa, että kantaja arvostelee neuvostoa siitä, ettei se ole ottanut huomioon kauppayhtiöiden ja erityisesti Pagodan voittomarginaaleja laskiessaan kantajan viennin cif-hintaa yhteisön rajalla laskeakseen prosenttimäärän, jolla hinnat alittivat normaaliarvon.

120 Tältä osin on todettava, kuten toisen kanneperusteen tarkastelusta seuraa (ks. edellä 95–110 kohta), etteivät toimielimet ole ylittäneet harkintavaltaansa, kun ne totesivat, että kantajan toimittamaa luetteloa, joka koskee myyntiä yhteisön markkinoilla liiketoimi liiketoimelta, ei voitu käyttää sen valmistamien tuotteiden vientihinnan laskemiseksi. Siksi on niin, että vaikka oletetaan, että toimielinten olisi pitänyt laskea prosenttimäärä, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, kun otetaan huomioon kauppayhtiö Pagodan vaikutus kantajan cif-hinnan yhteisön rajalla laskemiseen, tällä ei olisi voinut olla mitään vaikutusta sen prosenttimäärän laskentaan, jolla hinnat alittivat normaaliarvon. Koska kantajan tuotteiden vientihintaa ei ole käytetty sen prosenttimäärän laskemiseen, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, Pagodan näiden tuotteiden saattamisesta yhteisön markkinoille saamien voittomarginaalien huomioon ottaminen ei voi vaikuttaa prosenttimäärään, jolla hinnat alittivat normaaliarvon ja joka vahvistettiin muiden otokseen kuuluvien ja yhteistyötä täysimääräisesti tehneiden yhtiöiden vientihintojen perusteella.

121 Tästä seuraa, että kolmas kanneperuste on hylättävä.

Neljäs kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 20 artiklaa on rikottu, puolustautumisoikeuksia on loukattu ja perustelut ovat puutteelliset

Asianosaisten lausumat

122 Kantaja väittää, että toimielimet eivät antaneet sille asianmukaisesti tiedoksi yhteisön teollisuudenalan kärsimää vahinkoa koskevien tosiseikkojen uutta analyysiä eivätkä antaneet sille mahdollisuutta esittää huomautuksiaan tästä lopullisten polkumyyntitullien malliin liittyvästä uudesta arvioinnista (ks. edellä 41–48 kohta). Kantajan mukaan komissio ei myöskään selittänyt riittävästi syitä, joiden perusteella sen analyysiä oli muutettava ja oli käytettävä eri tietoja kuin niitä, jotka sisältyivät sen ensimmäiseen ehdotukseen.

123 Kantaja toteaa, että komissio katsoi 7.7.2006 päivätyssä lopullisessa ilmoituksessa, että 140 miljoonan kenkäparin vuotuinen tuonti ei vahingoittanut yhteisön teollisuudenalaa, kun taas 28.7.2006 päivätyssä täydentävässä lopullisessa ilmoituksessaan se alensi tätä määrää merkittävästi 41,5 miljoonaan pariin selittämättä syitä, joilla se perusteli tätä muutosta, jonka ”vääristyneenä vaikutuksena” kantajien mukaan oli viitevuosien perusteella toteutetun manipulaation avulla kääntää päälaelleen Kiinan ja Vietnamin osalta määrättyjen tullien arvo. Kantajan mukaan DDS-järjestelmässä käyttöön otettavien määrällisten kiintiöiden taloudellisena tarkoituksena on vastata tuonnin määrästä aiheutuvaan paineeseen, jonka ei kuitenkaan katsota johtuvan vilpillisistä käytännöistä, kun taas polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä on tarkoitus vastata polkumyynnin muodostamiin vilpillisiin käytäntöihin. Kun otetaan huomioon nämä erot, viiden päivän määräaika, jonka komissio myönsi kantajille, jotta ne voivat esittää huomautuksensa uudesta ehdotuksesta, on kantajien mukaan riittämätön, mitä kantajat arvostelivat hallinnollisen menettelyn aikana.

124 Kantajan mukaan riidanalaisen asetuksen 301 perustelukappale, jota koskeva komission viimeinen ehdotus hyväksyttiin, ei sisällä riittäviä perusteluja tämän eron suhteen eikä siinä esitetä perusteluja uuden menetelmän soveltamiselle. Sen sijaan riidanalaisen asetuksen 301 perustelukappaleessa ainoastaan toistetaan täydentävän lopullisen

ilmoituksen 280 kohdan sanamuoto, joka ei sisällä lisätietoja. Täydentävä lopullinen ilmoitus ei myöskään sisällä yhtään riidanalaisen asetuksen 301 perustelukappaleessa kuvatun menetelmän taustalla olevaa lukua tai laskelmaa, eikä sen perusteella voida selittää sellaisten vuosien, arvojen ja määrien käyttämistä, jotka poikkeavat ensimmäisessä ehdotuksessa käytetyistä. Kantajan mukaan toimielimet ovat myös rikkoneet perusasetuksen 20 artiklaa, jossa edellytetään sellaisten yksityiskohtien ilmoittamista, jotka tukevat olennaisia tosiseikkoja ja huomioita, joiden perusteella komissio aikoo ehdottaa lopullisten toimenpiteiden toteuttamista. Kantajan mukaan komission uuden lähestymistavan taustalla olevaa tosiseikkojen arviointia ei ole selitetty eikä perusteltu.

125 Lisäksi komissio on kantajan mukaan loukannut sen puolustautumisoikeuksia, kun komissio ei antanut sen esittää hyödyllisesti kantaansa useista merkittävistä kysymyksistä, kuten uuden ehdotuksen kohtuullisuudesta, väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksestä, komission laskelmista ja seikoista, jotka se on esittänyt polkumyyntiä ja yhteisön teollisuudenalan kärsimää vahinkoa koskevien toteamustensa tueksi. Kyseessä olevat kaksi järjestelmää ovat nimittäin perustavanlaatuisesti erilaisia niiden perustana olevan tosiseikkojen analyysin osalta. Nämä erot aiheuttivat kantajan mielestä selvästi vastakkaisia seurauksia kiinalaisille ja vietnamilaisille tuottajille ilman, että komissio olisi kuitenkaan selittänyt, miten se päätyi tähän tulokseen, tai antanut henkilöille, joita asia koskee, mahdollisuutta käyttää puolustautumisoikeuksiaan.

126 Neuvoston yritys minimoida näiden kahden ehdotuksen väliset erot toteamalla, että käytetyssä järjestelmässä otetaan huomioon se, että ainoastaan tietyt määrälliset rajaarvot ylittävä tuonti aiheuttaa vahinkoa, merkitsee kantajan mukaan sitä, että polkumyyntitulleja määrätään tuonnille, joka ei aiheuta vahinkoa, mikä on perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan vastaista. Kantajan mukaan sitä, että se on voinut esittää tästä järjestelmästä joitakin huomioita perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädettyä kymmenen päivän vähimmäisaikaa lyhyemmän määräajan kuluessa, ei myöskään voida käyttää sitä vastaan eikä sillä voida korjata komission antamien tietojen puutteellisuutta. Sitä, oliko komission myöntämä määräaika asianmukainen kantajan puolustautumisoikeuksien noudattamisen kannalta, on nimittäin arvioitava komission

käyttämän menetelmän muutoksen laajuuteen nähden sekä siihen nähden, ettei uudesta oikeudellisesta arvioinnista ja tosiseikkojen arvioinnista ole annettu tietoja tai selityksiä. Tältä osin kantaja huomauttaa, että kun toimielimet eivät anna asianmukaisia selityksiä käyttämästään menetelmästä ja tosiseikkojen arvioinnista, sen, että se on voinut esittää joitakin huomioita, merkitys on rajallinen eikä se merkitse sitä, että perusasetuksen 20 artiklan taikka yhteisön oikeuden tai WTO:n oikeuden yleisperiaatteiden vaatimukset olisi täytetty. Lisäksi komissio noudatti itse erittäin rajoittavaa aikataulua, mikä sulki pois mahdollisuuden pidentää määräaikaa, joka oli myönnetty kommenttien esittämiseksi täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta. Lisäksi useita kuukausia kestäneitä keskusteluja käytiin DDS-järjestelmästä eikä lopulta hyväksytystä järjestelmästä.

127 Kantaja katsoo, että täydentävän lopullisen ilmoituksen puutteiden ja riittämättömän määräajan vuoksi sillä ei ollut mahdollisuutta esittää komissiolle syitä, joiden vuoksi hyväksytty lähestymistapa oli epäasianmukainen tai kohtuuton, eikä esittää näkökantaansa tässä asiakirjassa esitetyn ehdotuksen taustalla olevasta menetelmästä tai luvuista. Toimielimet ovat siis rikkoneet perusasetuksen 20 artiklaa, kun ne eivät ole ilmoittaneet kantajalle riidanalaisen asetuksen taustalla olevia olennaisia tosiseikkoja ja huomioita.

128 Kantaja toteaa lopuksi, että jos sille olisi annettu asianmukainen mahdollisuus esittää kommentteja täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta, se olisi väittänyt ensiksi, että ehdotettu järjestelmä rikkoo perusasetuksen 1 artiklan 1 kohtaa, koska se johtaa siihen, että polkumyyntitulleja määrätään tuonnille, joka ei aiheuta vahinkoa, toiseksi, että niistä kunkin osalta olisi pitänyt laskea yksilöllinen vahinkomarginaali, ja kolmanneksi, että komission viimeinen ehdotus oli kohtuuton ja suhteeton, koska korjatun tosiseikkojen arvioinnin, jota ei ollut selitetty eikä perusteltu, ”vääristyneenä vaikutuksena” oli kääntää päälaelleen Kiinan ja Vietnamin osalta määrättyjen tullien arvo.

129 Neuvosto, jota komissio ja CEC tukevat, kiistää kantajan väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

130 Neljännessä kanneperusteessaan kantaja väittää ensiksi, että toimielimet rikkoivat perusasetuksen 20 artiklaa sillä perusteella, että komissio ei yhtäältä ilmoittanut seikkoja, joihin täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa esitetyt laskelmat perustuivat, eikä toisaalta myöntänyt sille riittävää ja saman artiklan 5 kohdan mukaista määräaikaa esittää täysimääräisiä huomautuksia komission uudesta lähestymistavasta.

131 Toiseksi kantaja väittää, että toimielimet eivät ole esittäneet lopullisessa ilmoituksessa tai täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa eivätkä riidanalaisessa asetuksessa perusteluja, joilla perusteltiin menetelmää, joka on otettu käyttöön vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrän huomioon ottamiseksi ja jolla vähennetään vahinkomarginaalia sen sijaan, että vahinkoa aiheuttamattomaan tuontiin ei sovellettaisi polkumyyntitullia. Nämä olosuhteet merkitsevät kantajan mukaan sitä, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu ja perustelut ovat puutteelliset.

132 Aluksi on todettava, että perusasetuksen 20 artiklassa säädetään yksityiskohtaisista säännöistä, jotka liittyvät asianomaisten osapuolien, erityisesti viejien, oikeuteen tulla kuulluksi, joka on yksi yhteisön oikeudessa tunnustetuista perusoikeuksista ja joka käsittää oikeuden saada tietoja niistä keskeisistä tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella suunnitellaan lopullisten polkumyyntitullien käyttöönoton suosittelemista (asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok., s. I-3187, 15 kohta ja asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok., s. II-4137, 55 kohta).

133 Tässä tilanteessa perusasetuksen 20 artiklan rikkomista koskevien kantajan väitteiden on tulkittava viittaavan sen puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen, sellaisena kuin ne on vahvistettu yhteisön oikeusjärjestyksessä, tämä säännös mukaan lukien (ks. vastaavasti asia T-88/98, Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomio 21.11.2002, Kok., s. II-4897, 131 kohta).

134 Tältä osin on huomautettava, että yrityksille, joita ennen polkumyyntiasetuksen antamista toteutettava tutkimusmenettely koskee, on annettava tilaisuus esittää hallinnollisen menettelyn aikana tehokkaasti oma kantansa asiassa esiin tuotujen tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksellisyydestä samoin kuin näytöstä, jonka komissio on ottanut huomioon polkumyynnin olemassaoloa ja siitä aiheutuvaa vahinkoa koskevan väitteensä tukena (asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok., s. I-3187, 17 kohta; asia C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 3.10.2000, Kok., s. I-8147, 99 kohta; asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok., s. II-4137, 55 kohta ja asia T-88/98, Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomio 21.11.2002, Kok., s. II-4897, 132 kohta).

135 Tässä yhteydessä on myös todettava, että lopullisen ilmoituksen riittämättömyys aiheuttaa lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta annetun asetuksen pätemättömyyden vain silloin, kun osapuolet, joita asia koskee, eivät tämän laiminlyönnin vuoksi ole kyenneet tehokkaasti puolustamaan etujaan. Näin on erityisesti silloin, kun laiminlyönti koskee sellaisia tosiseikkoja ja huomioita, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt ja joihin perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan mukaan on kiinnitettävä erityistä huomiota lopullisessa ilmoituksessa. Näin on samoista syistä myös silloin, kun laiminlyönti koskee tosiseikkoja ja huomioita, jotka ovat erilaisia kuin ne, joihin komission tai neuvoston lopullisen ilmoituksen antamisen jälkeen tekemä päätös perustuu, kuten perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan viimeisestä virkkeestä ilmenee.

136 Kuten edellä 42–44 kohdassa todetaan, käsiteltävänä olevassa asiassa komissio suosi aluksi lopullisessa ilmoituksessa DDS-järjestelmää sen perusteella, että ainoastaan 140 miljoonan kenkäparin määrän ylittävä vuotuinen tuonti aiheuttaa perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua vahinkoa. Tässä arviossa tukeuduttiin määrällisten kiintiöiden järjestelmän voimassaoloon 1.1.2005 saakka, joka oli estänyt tällaisen vahingon, sekä laskelmaan Kiinasta vuonna 2005 tuoduista määristä. Tämän ehdotuksen mukaan lopullista polkumyyntitullia oli tarkoitus soveltaa Kiinasta peräisin olevaan tuontiin, jonka määrä ylittää 140 miljoonaa kenkäparia vuodessa. Polkumyyntitulli vastasi marginaalia, jolla viitehinta alittui ja joka on käsiteltävänä olevassa asiassa 23 prosenttia.

137 Kuten edellä 47 ja 48 kohdassa todetaan, komissio kuitenkin muutti täydentävän lopullisen ilmoituksen yhteydessä ehdotustaan, joka koskee vahingon poistamiseksi tarvittavien tullien mallia. Myös tämä uusi lähestymistapa perustui sellaisen tuonnin määrän olemassaoloon, joka ei aiheuta perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua vahinkoa. Täydentävän lopullisen ilmoituksen mukaan kuitenkin sekä tämän vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrän laskentamenetelmä että tämän määrän vaikutus ehdotettujen lopullisten tullien malliin poikkesivat lopullisessa ilmoituksessa mainituista.

138 Täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa komissio ensinnäkin huomautti, että marginaali, jolla Kiinasta peräisin olevan tuonnin viitehinnat alittuivat, oli 23 prosenttia. Toiseksi komissio totesi, että tutkimusajanjakson aikana Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrä oli 38 prosenttia kahdesta kohdemaasta peräisin olevasta tuonnista. Tämä prosenttiosuus sovellettuna Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevan tuonnin kokonaismäärään vuonna 2003 (109 miljoonaa kenkäparia) vastasi noin 41,5:tä miljoonaa kenkäparia, jonka määrän ei katsottu aiheuttavan vahinkoa yhteisön teollisuudenalalle. Kolmanneksi komissio arvioi, että tämä määrä oli 28,26 prosenttia Kiinasta peräisin olevasta tuonnista vuonna 2005. Neljänneksi komissio alensi alun perin vahvistettua vahinkomarginaalia (23 prosenttia) 28,26 prosentilla, minkä seurauksena ”painotetuksi” vahinkomarginaaliksi tuli 16,5 prosenttia.

139 Edellä esitetystä seuraa, että lopullisessa ilmoituksessa ja täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa esitettyjen menetelmien erot ovat seuraavat. Ensiksi sen sijaan, että komissio olisi määrittänyt vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin vuotuiseksi määräksi Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrän vuonna 2005, se määritti tämän määrän kertomalla vuonna 2003 tuodun 109 miljoonan kenkäparin määrän 38 prosentilla. Kyseessä on Kiinasta peräisin olevan tuonnin prosenttiosuus näistä kahdesta kohdemaasta peräisin olevan tuonnin kokonaismäärästä tutkimusajanjakson aikana. Toiseksi sen sijaan, että komissio olisi jättänyt soveltamatta polkumyyntitullia tähän vuotuiseen määrään, jota täydentävän lopullisen ilmoituksen 278–280 kohdassa pidettiin vahinkoa aiheuttamattomana, se päätti ottaa huomioon tämän määrän

alentamalla vahingon poistamiseksi tarvittavaa tasoa ja soveltamalla polkumyyntitullia ensimmäisestä tuodusta kenkäparista lähtien.

140 Tältä osin on todettava, ettei se, että komissio muutti analyysiään asianosaisten lopullisesta ilmoituksesta esittämien kommenttien jälkeen, sellaisenaan merkitse puolustautumisoikeuksien loukkaamista. Kuten perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan viimeisestä virkkeestä ilmenee, lopullinen ilmoitus ei nimittäin ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle. Tässä säännöksessä ainoastaan asetetaan komissiolle velvollisuus ilmoittaa mahdollisimman pian tosiseikoista ja huomioista, jotka poikkeavat niistä, jotka tukivat sen lopulliseen ilmoitukseen sisältyvää alkuperäistä lähestymistapaa. Asianosaiset voivat nimittäin tämän esityksen avulla ymmärtää ne syyt, joiden perusteella toimielimet hyväksyivät erilaisen kannan.

141 Tämän vuoksi sen määrittämiseksi, kunnioittiko komissio kantajan perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan viimeisestä virkkeestä johtuvia oikeuksia, on vielä tarkistettava, ilmoittiko komissio sille vahinkoa ja vahingon poistamiseksi tarvittavien toimenpiteiden mallia koskevassa uudessa analyysissä käytetyistä tosiseikoista ja huomioista, sikäli kuin nämä poikkeavat lopullisessa ilmoituksessa käytetyistä (ks. edellä 135 kohta).

142 Tältä osin on todettava aluksi, että komissio totesi täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa, että sen uudessa ehdotuksessa ei erotella toisistaan eri tuojaryhmiä.

143 Tämän jälkeen on todettava, että kantaja väittää virheellisesti, että se ei ole saanut tutustua seikkoihin, joiden perusteella komissio muutti vahinkomarginaalin 23:sta 16,5 prosenttiin. Edellä 138 kohdassa kuvattu menetelmä, joka koskee vahinkomarginaalin muuttamista ottaen huomioon vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrä, nimittäin mainitaan täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa. On totta, että tässä

asiakirjassa ei ilmoiteta Kiinasta peräisin olevan tuonnin tarkkaa määrää vuonna 2005 eli lukua, jonka perusteella voitaisiin tarkistaa, että prosenttiluku 28,26 prosenttia vastaa todellisuutta. Kun otetaan huomioon se, että komission mukaan 41,5 miljoonaa kenkäparia vastaa 28,26:ta prosenttia Kiinasta peräisin olevan tuonnin kokonaismäärästä vuonna 2005, tästä voidaan kuitenkin päätellä, että tämä tuonti on kasvanut 146,85 miljoonaan kenkäpariin. Kantaja on itsekin toistanut tämän laskelman 2.8.2006 lähettämässään sähköpostissa (ks. edellä 49 kohta).

144 Edellä esitetystä seuraa, että komissio ilmoitti kantajalle syyt, joiden perusteella se laski vahinkomarginaalin ottaen huomioon vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrän. Se esitti myös kaikki luvut, joita se piti tältä osin merkityksellisinä, joten kantajan puolustautumisoikeuksia ei ole loukattu tältä osin.

145 On myös korostettava, kuten neuvosto tekee, että kantajan kanneperuste, sellaisena kuin se on esitetty kannekirjelmissä, koskee sen puolustautumisoikeuksien loukkaamista eikä perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan rikkomista. Tästä seuraa, että kysymystä siitä, onko riidanalaisessa asetuksessa käytetty järjestelmä perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukainen siltä osin kuin siinä määrätään polkumyyntitullit tuonnille, jonka määrä alittaa vahinkoa aiheuttamattomaksi katsotun vuotuisen raja-arvon, ei ole sellaisenaan asetettu unionin yleisen tuomioistuimen valvonnan alaiseksi.

146 Asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että asetettu määräaika päättyi 2.8.2006.

147 Kun komissio myönsi kantajalle kymmentä päivää lyhyemmän määräajan täydentävän lopullisen ilmoituksen kommentoimiseksi, se rikkoi perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa (edellä 132 kohdassa mainittu asia Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomion 80 kohta). Tämä seikka ei kuitenkaan sinällään voi aiheuttaa riidanalaisen asetuksen kumoamista. On nimittäin vielä vahvistettava, että se seikka, että kantajalla

on ollut käytettävissään laillista määräaikaa lyhyempi määräaika, vaikutti konkreettisesti sen puolustautumisoikeuksiin kyseessä olevassa menettelyssä (asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004, Kok., s. II-3663, 331 kohta).

148 Tältä osin on todettava, että kantaja mainitsi 2.8.2006 lähettämässään sähköpostissa komission laskelmat ja esitti vaihtoehtoisen laskelman, joka johti erilaiseen ja sen mukaan oikeudenmukaiseen tulokseen. Tämän vuoksi kantaja ymmärsi komission perustelut ja saattoi ehdottaa sille toista lähestymistapaa. Lisäksi kantaja ei ole selvittänyt, miksi se ei voinut vedota perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan rikkomiseen komission sille asettamassa määräajassa. Tässä tilanteessa on todettava, että sillä oli mahdollisuus esittää tehokkaasti kantansa.

149 Tästä seuraa, että kantajan puolustautumisoikeuksia ei ole loukattu.

150 Samoilla perusteilla on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemiseksi käytetyn menetelmän perustelut ovat puutteelliset. Riidanalaisen asetuksen perusteluja on arvioitava ottaen erityisesti huomioon kantajalle annetut tiedot ja kantajan hallinnollisen menettelyn aikana esittämät huomautukset (yhdistetyt asiat T-33/98 ja T-34/98, Petrotub ja Republica v. neuvosto, tuomio 15.12.1999, Kok., s. II-3837, 107 kohta).

151 Kuten edellä 56 kohdassa todetaan, käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen 296–301 perustelukappale sisältää arviointeja, joiden perusteella neuvosto on hyväksynyt lopulta käyttöön otetun järjestelmän. Tämän vuoksi, kun otetaan huomioon se, että komissio ilmoitti kantajalle syyt, joiden perusteella se laski vahinkomarginaalin ottaen huomioon vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrän, ja että se esitti myös kaikki luvut, joita se piti tältä osin merkityksellisinä (ks. jäljempänä 166–168 kohta), on todettava, että riidanalaisen asetuksen perustelut ovat oikeudellisesti riittävät.

152 Näin ollen neljäs kanneperuste on hylättävä.

Viides kanneperuste, jonka mukaan yhteisön teollisuudenalan kärsimän vahingon osalta on tehty oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe

Asianosaisten lausumat

153 Kantaja katsoo, että vahinkoa koskeva päätös ei perustu riittävän pitkään normaalin tuonnin jaksoon eikä näin ollen perustu luotettaviin ja objektiivisiin tietoihin. Kun tutkimusajanjakso ulottuu 1.4.2004 ja 31.3.2005 väliselle ajalle, komissio nimittäin vakuuttui siitä, että tuonnin lisääntyminen määrällisten rajoitusten järjestelmän päättymisen jälkeen aiheuttaa erityisen huomattavaa vahinkoa yhteisön teollisuudenalalle, ainoastaan kolmen kuukauden eli vuoden 2005 ensimmäisen neljänneksen perusteella. Ilmeiset aihetodisteet vuonna 2004 aiheutuneesta merkittävästä vahingosta, joihin komissio viittaa täydentävän lopullisen ilmoituksen uudessa H osassa olevassa 277 kohdassa, eivät kantajan mukaan merkitse sitä, että merkittävää vahinkoa olisi tosiasiallisesti aiheutunut vuonna 2004. Sitä, että vuonna 2004 ei ole aiheutunut merkittävää vahinkoa, tukevat kantajan mukaan se, että tuonti lisääntyi kyseisenä vuonna vain vähän vuoteen 2003 verrattuna, ja lopullisen ilmoituksen 285 kohta.

154 Kantajan mukaan vuoden 2005 kolme ensimmäistä kuukautta muodostavat sellaisten markkinoiden avautumisen alkuvaiheen, joihin oli yli kahdentoista vuoden ajan sovellettu tiukkaa määrällisten rajoitusten järjestelmää. Kuten komissio totesi lopullisessa ilmoituksessa, tätä määrällisten rajoitusten järjestelmän voimassaolon päättymisen jälkeistä ajanjaksoa vääristivät keinotekoisesti tähän tapahtumaan liittyvät odotukset. Riidanalainen asetus perustui näin ollen tietoihin, jotka liittyvät lyhyeen ajanjaksoon, jonka perusteella ei ole mahdollista saada luotettavia tietoja määrällisten rajoitusten poistamisesta. Tästä seuraa kantajan mukaan, että neuvosto rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa. Mikään ei myöskään osoita, että komissio olisi tutkinut vahinkotekijät koko tarkastelujakson ajalta.

155 Lopuksi kantaja huomauttaa, että määrällisten rajoitusten järjestelmällä ei ollut tarkoitus korjata polkumyynnillä toteutetun tuonnin vaikutuksia.

156 Neuvosto, jota komissio ja CEC tukevat, kiistää kantajan väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

157 Ensiksi on todettava, että polkumyyntitullien määrääminen ei ole aiempaan toimintaan liittyvä sanktio vaan puolustautumis- ja suojatoimenpide polkumyynnistä syntyvää vilpillistä kilpailua vastaan. Tutkimus on siis tarpeen suorittaa mahdollisimman ajankohtaisten tietojen perusteella, jotta voidaan määrätä polkumyyntitulleja, joilla kyetään suojaamaan yhteisön tuotannonalaa polkumyynniltä (edellä 134 kohdassa mainittu asia Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomion 91 ja 92 kohta ja asia T-138/02, Nanjing Metalink v. neuvosto, tuomio 14.11.2006, Kok., s. II-4347, 60 kohta).

158 Kun toimielimet toteavat, että tuotteen, johon on aiemmin sovellettu määrällisiä rajoituksia, tuonti lisääntyy näiden rajoitusten voimassaolon päättymisen jälkeen, ne voivat ottaa huomioon tämän tuonnin lisääntymisen, kun ne arvioivat yhteisön teollisuudenalan kärsimää vahinkoa.

159 Toiseksi lopullisen ilmoituksen 283 kohdassa esitetty komission arvio, jonka mukaan tuotujen tuotteiden määrä lisääntyi määrällisten rajoitusten järjestelmän voimassaolon päättymisen jälkeen, ei osoita, että toimielimet olisivat vahingon toteamiseksi tukeutuneet yksinomaan tähän määrälliseen tekijään.

160 Kuten riidanalaisen asetuksen 162, 168–170, 187–206 ja 216–240 perustelukappaleesta ilmenee, toimielimet ottivat huomioon useita vahinkoa ja syy-seuraus-suhdetta koskevia tekijöitä, jotka eivät liity pelkästään tutkimusajanjakson viimeiseen vuosineljännekseen vaan myös tarkastelujaksoon.

161 Tästä seuraa, että viides kanneperuste on hylättävä.

Kuudes kanneperuste, jonka mukaan vientihinnan ja normaaliarvon vertailun osalta perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaa on rikottu ja on tehty ilmeinen arviointivirhe

Asianosaisten lausumat

162 Kantaja väittää, että kun neuvosto ei ole tehnyt tasapuolista vertailua vientihinnan ja normaaliarvon välillä, se on rikkonut perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaa. Kantajan mukaan komission eri jalkinemallien vertailemiseksi käyttämä menetelmä on nimittäin johtanut vääristyneisiin tuloksiin.

163 Erityisesti kantaja väittää, että komissio ryhmitteli yhden ainoan tuotteen valvontanumeron alle useita jalkinetyyppejä, joiden tuotantokustannukset ja vapaasti tehtaalta -hinnat ovat huomattavan erilaiset. Tämän vuoksi vientihintojen ja kotimarkkinoilla maksettujen hintojen vertailun seurauksena oli kantajan mukaan ”hyvin vääristyneitä polkumyyntimarginaaleja”.

164 Tutkimuksen aikana komissio antoi esimerkkejä yhdestä ainoasta tuotteen valvontanumerosta, johon sisältyy hyvin erityylisiä jalkineita, kuten yhtäältä ”pukukenkiä” ja

toisaalta ”mokkasiineja”. Kantajan mukaan on kuitenkin ilmiselvää, että nämä jalkinetyypit eroavat toisistaan käytetyn nahan, tuotantoprosessin ja laadun osalta, mikä johtaa eri hintoihin. Käytetyn järjestelmän vähäinen hienosäätö olisi vastannut tasapuolisen vertailun vaatimuksiin vaarantamatta menetelmän tehokkuutta. Kantajan mukaan komissio sai hallinnollisen menettelyn aikana yksityiskohtaisia todisteita, jotka osoittavat, että useantyyppisiä ja hyvin erihintaisia jalkineita oli ryhmitelty saman valvontanumeron alle. Kantaja katsoo, että tässä tilanteessa komission asiana on hienosäätää järjestelmäänsä eikä kantajan tarvitse ehdottaa sille toista järjestelmää.

165 Neuvoston riidanalaisen asetuksen 143 perustelukappaleessa tältä osin esittämän väitteen osalta, jonka mukaan merkitystä on tuotteen valvontanumerojärjestelmän johdonmukaisella soveltamisella, kantaja vastaa, että virheellisen menetelmän johdonmukaisella soveltamisella ei voida korjata menetelmän virheellisyyttä, joka johtuu sellaisten tuotteiden vertailemisesta, joita ei voida verrata toisiinsa kuluttajan näkökulmasta. Asiassa ei käytetty myöskään mitään asianmukaista valvontajärjestelmää.

166 Väitteen mukaan tehtyjä mukautuksia koskeva väite on kantajan mukaan tehoton, koska kyseisillä mukautuksilla ei korjata edellä mainittujen puutteiden seurauksia.

167 Toissijaisesti kantaja väittää, että neuvoston riidanalaisen asetuksen 143 perustelukappaleessa esittämiä toteamuksia rasittaa perusteluvelvollisuuden laiminlyönti sikäli kuin todetut hinnanerot olivat perusteltuja ainoastaan hypoteettisesti eikä niiden tueksi ole esitetty täsmällisiä todisteita.

168 Kantaja toteaa, ettei sille ole myöskään annettu tiedoksi seikkoja, joihin nämä toteamukset perustuvat, mikä merkitsee sen puolustautumisoikeuksien loukkaamista.

169 Kantaja toteaa lisäksi, että komissio on soveltanut tuotteen valvontanumerojärjestelmää myös arvioidakseen sen prosenttimäärän, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, ja vahingon poistamiseksi tarvittavan polkumyyntitullien tason. Näin ollen komission lähestymistapa on kantajan mukaan selvästi virheellinen sikäli kuin se johtaa esimerkiksi ”mokkasiinityyppisen” kiinalaisen jalkineen cif-hinnan ja italialaisen ”pukukengän” vapaasti tehtaalta -hinnan vertaamiseen. Kantajan mukaan tämä menetelmä estää merkityksellisten seikkojen ”objektiivisen ja perustellun arvioinnin” vahingon määrittämiseksi.

170 Neuvosto, jota komissio ja CEC tukevat, katsoo, että osa kantajan väitteistä on jätettävä tutkimatta ja osa on hylättävä perusteettomina. Kantajan väitteiden tutkittavaksi ottamisen osalta neuvosto väittää, että kanneperustetta, joka perustuu yleiseen viittaukseen kannekirjelmän liitteisiin, ei voida ottaa tutkittavaksi. Näin on sen väitteen osalta, joka koskee komissiolle hallinnollisen menettelyn aikana esitettyjä huomautuksia.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

171 Neuvoston esittämästä tutkimatta jättämistä koskevasta väitteestä on huomautettava, että kantaja esitti väitteensä riittävän täsmällisesti, jotta neuvosto voi ymmärtää riidanalaisesta asetuksesta esitetyn arvostelun sekä sen merkityksen polkumyyntimarginaalin ja vahingon laskemisen yhteydessä ja unionin yleinen tuomioistuin voi arvioida kyseessä olevien väitteiden paikkansapitävyyttä. Lisäksi sillä, että käsiteltävässä asiassa on viitattu liitteisiin, pyritään todistamaan kannekirjelmässä esitettyjen väitteiden paikkansapitävyys, mikä on liitteiden olennainen tehtävä.

172 Kun tarkasteltava tuote sisältää laajan valikoiman tuotteita, joiden ominaispiirteet ja hinnat poikkeavat huomattavasti toisistaan, voi olla välttämätöntä ryhmitellä ne melko tasalaatuisiin ryhmiin. Kuten asianosaiset toteavat, tällä pyritään mahdollistamaan vertailtavissa olevien tuotteiden tasapuolinen vertailu ja välttämään näin

polkumyyntimarginaalin ja vahingon laskeminen virheellisesti epäasianmukaisten vertailujen vuoksi.

173 Käsiteltävässä asiassa komissio pyysi kiinalaisia, brasilialaisia ja yhteisön toimijoita perustamaan tuotteidensa valvontanumerot seuraavassa taulukossa esitettyjen ominaisuuksien perusteella:

Alueiden kuvaus	Merkitys	
Jalkineiden ryhmä	Ilmoittakaa jalkineiden ryhmä. Valitkaa seuraavista:	
	– kävelykengät	A
	– sandaalit	B
	– varvastossut	C
	– puukengät	D
	– muut: sisätossut, mokkasiinit, punosjalkineet, jne.	E
Kuluttajatyyppi	Ilmoittakaa kuluttajatyyppi. Valitkaa seuraavista:	
	– miehet	A
	– naiset	B
	– molemmat sukupuolet	C
	– lapset	D
Jalkinetyyppi	Ilmoittakaa tuotetyyppi. Valitkaa seuraavista:	
	– eivät peitä nilkkaa	A
	– peittävät nilkan mutteivät sääriä	B
	– peittävät nilkan ja sääret	C

Ulkopohjan materiaali	Ilmoittakaa ulkopohjan materiaali. Valitkaa seuraavista:	
	– nahka tai nahkan ja muiden materiaalien yhdistelmä	1
	– kumi, läskipohja tai korkki	2
	– PU (polyuretaani) – PVC (polyvinyylikloridi)	3
	– puu	4
	– muu	5
Jalkineen vuori	Ilmoittakaa, jos jalkineessa on vuori. Valitkaa seuraavista:	
	– vuorillinen	1
	– vuoriton	2

174 Molemmille sukupuolille tarkoitetuille kävelykengille, jotka eivät peitä nilkkaa ja joissa on kuminen ulkopohja ja vuori, annetaan siis tuotteen valvontanumero ACA21.

175 Polkumyyntimarginaalin määrittämisen osalta asiakirjavihon sivulla 303 olevasta lopulliseen ilmoitukseen liitetystä taulukosta ilmenee, että komissio laski normaaliarvon kunkin tuotteen valvontanumeron osalta Brasiliasta kerättyjen tietojen perusteella. Lisäksi asiakirjavihon taulukosta sivulla 302 ilmenee, että komissio vertaili kunkin tuotteen valvontanumeron osalta normaaliarvoa vientihintaan ja laski polkumyyntimarginaaliksi 28,95 prosenttia.

176 Kiinasta peräisin olevan viennin aiheuttaman vahingon laskemisen osalta asiakirjavihon sivulla 299 olevasta taulukosta ilmenee, että komissio laski kuhunkin tuotteen valvontanumeroon kuuluvan kenkäparin keskimääräisen hinnan verratakseen sitä viitehintaan, jonka yhteisön teollisuudenalan pitäisi saada, jotta se saisi 6 prosentin

voiton (ks. riidanalaisen asetuksen 292 perustelukappale). Näiden hintojen välinen ero muodostaa sen prosenttimäärän, jolla viitehinta alittuu, ja näin ollen yhteisön teollisuudenalan kärsimän vahingon, jonka määräksi laskettiin 23 prosenttia (ks. edellä 56 kohta).

177 Käsiteltävässä olevassa asiassa kantaja väittää, että kyseessä olevien ryhmien muodostamiseksi käytetyt arviointiperusteet olivat niin epämääräiset, että niiden seurauksena ominaisuuksiltaan ja näin ollen hinnaltaan hyvin erilaiset jalkineet ryhmiteltiin saman valvontanumeron alle. Tämä vääristi sekä polkumyyntimarginaalin että vahingon laskemista. Todistaakseen väitteensä kantaja esitti taulukon, jonka mukaan useisiin tuotteen valvontanumeroihin sisältyy jalkineita, joiden hintojen ero on niin suuri, ettei vastaavia tuotteita voida enää verrata toisiinsa. Nämä tiedot ovat kantajan mukaan peräisin viideltä kiinalaiselta tuottajalta, joista kolme kuuluu otokseen. Esimerkiksi tuotteen valvontanumeroon AAB21 kuuluvat tuottajan nro 4 toimittamien tietojen mukaan jalkineet, joiden vapaasti tehtaalta -hinta on 26,30 Yhdysvaltojen dollaria (USD), sekä jalkineet, joiden vapaasti tehtaalta -hinta on 112,09 USD.

178 Tältä osin on todettava, että tuotteen valvontanumerot vahvistetaan tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään kuuluvien tuotteiden kunkin alaryhmän ominaispiirteiden perusteella eikä kunkin tuotteen hinnan perusteella. Näin ollen se, että tuotteen valvontanumero kattaa tuotteita, jotka kuuluvat suureen hintahaarukkaan, ei sellaisenaan osoita, etteivät tämän järjestelmän täytäntöön panemiseksi valitut arviointiperusteet olisi merkityksellisiä.

179 Kuten neuvosto korostaa, kantaja ei selitä, mitkä olivat kalliiden ja halpojen jalkineiden fyysiset erot, eikä sitä, miten nämä erot olisi voitu ottaa huomioon erilaisessa järjestelmässä. Kuten lisäksi neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen 143 perustelukappaleessa, hinnanerot voivat johtua lukuisista tekijöistä, kuten muotisuuntauksista ja markkinoiden psykologiasta, mutta nämä tekijät eivät kuitenkaan välttämättä estä samaan tuotteen valvontanumeroon kuuluvien tuotteiden vertailtavuutta. Kantaja

ei ole näin ollen osoittanut, että komission laatima viiteen ominaisuuteen perustuva järjestelmä olisi ilmeisen epäasianmukainen.

180 Kantajan väitteestä, jonka mukaan jalkineryhmän E (Muut) alaan kuuluvat sekä ”pukukengät” että ”mokkasiinit” (ks. edellä 164 kohta), on todettava neuvoston tapaan, että tämä ala on ainoastaan yksi viidestä tuotteen valvontanumerojärjestelmää laadittaessa käytetystä arviointiperusteesta eikä kantaja ole osoittanut, että erot olivat niin suuret, että ne olisivat oikeuttaneet muiden jalkineryhmien luomisen tasapuolisen vertailun takaamiseksi.

181 Perustelujen puutteellisuutta koskevista väitteistä (ks. edellä 167 kohta) on huomautettava, että koska ei ole osoitusta siitä, että hinnanerot johtuivat fyysisistä eroista, joita ei olisi otettu riittävästi huomioon tuotteen valvontanumerojärjestelmässä, toimielimillä ei ollut velvollisuutta selittää yksityiskohtaisemmin näiden erojen mahdollisia syitä.

182 Tämän vuoksi kuudes kanneperuste on hylättävä ja kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

183 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava maksamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut neuvoston vaatimusten mukaisesti.

184 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan komissio, CEC ja italialaiset tuottajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan komissio, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas ja kuusitoista muuta väliintulijaa, joiden nimet luetellaan liitteessä, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Julistettiin Luxemburgissa 4 päivänä maaliskuuta 2010.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt ..... II - 814

Asian tausta ja riidanalainen asetus ..... II - 824

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset ..... II - 835

Oikeudellinen arviointi ..... II - 838

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa on rikottu ..... II - 839

Asianosaisten lausumat ..... II - 839

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 842

Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 18 artiklaa on rikottu ..... II - 843

Asianosaisten lausumat ..... II - 843

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 846

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklaa on rikottu ..... II - 851

Asianosaisten lausumat ..... II - 851

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 852

Neljäs kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 20 artiklaa on rikottu, puolustautumisoikeuksia on loukattu ja perustelut ovat puutteelliset ..... II - 854

Asianosaisten lausumat ..... II - 854

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 857

Viides kanneperuste, jonka mukaan yhteisön teollisuudenalan kärsimän vahingon osalta on tehty oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe ..... II - 863

Asianosaisten lausumat ..... II - 863

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 864

Kuudes kanneperuste, jonka mukaan vientihinnan ja normaaliarvon vertailun osalta perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaa on rikottu ja on tehty ilmeinen arviointivirhe ..... II - 865

Asianosaisten lausumat ..... II - 865

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 867

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 871

Liite

Calzaturificio Elisabet Srl, kotipaikka Monte Urano (Italia),

Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, kotipaikka Monte Urano,

Calzaturificio Leopamy Srl, kotipaikka Monte Urano,

Calzaturificio Lunella Srl, kotipaikka Monte Urano,

Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., kotipaikka Monte Urano,

Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, kotipaikka Monte Urano,

Calzaturificio R. G. di Rossi & Galie Srl, kotipaikka Monte Urano,

Calz. S. G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, kotipaikka Monte Urano,

Carim Srl, kotipaikka Monte Urano,

Florens Shoes SpA, kotipaikka Monte Urano,

Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., kotipaikka Monte Urano,

Grif Srl, kotipaikka Monte Urano,

Missouri Srl, kotipaikka Monte Urano,

New Swing Srl, kotipaikka Monte Urano,

Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, kotipaikka Monte Urano,

Viviane Sas, kotipaikka Monte Urano.